

ליצור

היקף
40

המסע הספורטיבי לארצות-הברית 1948
 SOCCER GOOD-WILL TOUR TO U.S.A. FALL 1948

נורדיה

חוברת חריפעמית בהוצאת מרכז אגודה ספורטיבית לחובבים
 „נורדיה“ בארץ-ישראל • בעדיכת צבי לוי • ת.א. ניסן תש"ח
 PUBLISHED BY "NORDIA" CENTRAL COMMITTEE IN PALESTINE
 EDITED BY ZVI LEVIN ◊ TEL-AVIV, APRIL 1948

אל המרחב!

אנו יוצאים אל המרחב.

שנים רבות עבדנו עבודה קשה ושקטה תוך תנאים בלתי-נוחים. ללא סעד וללא אמצעים. שאפנו לפתח פעולה ספורטיבית תקינה ושיטתית במסגרת התנועה הלאומית. ליצור כלים לנוער הלאומי. השואף לפיתוח גופו. מטרנתנו היתה הקמת תנועה ספורטיבית לאומית ראויה לשמה. אשר תעלה לגובה תראוי הן את הספורט עצמו והן את הגאון הלאומי. ואנו הגשמו זאת במיטב כחנו.

אין הספורט מטרה לעצמו בכל עם ולא-כל-ישכן בעמנו. הבונה מחדש את מולדתו העתיקה. הספורט הגו אחד המכשירים החשובים ביותר והיעילים ביותר להכשרת דור צעיר בריא. ואין בריאות הרוח ללא בריאות הגוף. אך לא דור צעיר בריא בלבד-דרוש לנו במפעל התקומה שלנו. דרוש לנו דור מחושל ומחוסן. דור היכול לשאת בגאון ובהדר כל סבל ולחץ. דור שאפיו מוצק ורצונו ברזל. בקיצור. דור גאון ונדיב ואזר.

לאט ובשיטתיות. צעד אחר צעד. באוירה עוינת ושוממת. הוקמה תנועת הספורט של בית"ר הספורטיבית. ו"נורדיה" ממשיכה. גם בספורט המשוכו הניכור ותלמידיו של ראש-בית"ר ללכת בדרכו. לקראת הקמתו של גזע עברי חזק ובריא. •

דרכנו היתה זרועה ממשוללים מבית ומחוץ. הרבה מרץ וזמן בוזבוז למלחמתנו.
 סרק ביריבים ובשונאים-בנפש. למען נוכל להמשילך בעבודתנו. ואף פעם לא נרתענו
 ואף פעם לא נרתע. העבודה נמשכה ותמשך בכל הזמנים ובכל התנאים.

ולא במקרה הוקדשה תשומת-הלב בעיקרה לענף הכדורגל. ענף זה הוא
 הפופולרי ביותר בקרב הנוער הארצישראלי ובקרב הקהל חובבי-הספורט. והוא גם
 אחד היפים והחזקים ביותר בספורט. זהו ספורט הדורש אימון שיטתי, הבנה הדדית,
 כושר גופני מעולה ורוח-קרב. מסירות, הקרבה ורוח-קרב הן סגולותיו של כל בן
 ביתר אמת. רוח הקרב ציננה בכל השנים את שוה^ה והכדורגל שלנו והיא שהביאה
 לא פעם להישגים ונצחונות. שהיו לפאר הספורט העברי בארץ בכלל.

אולם לא די בפעולתנו ביתה. אנו שאפנו כל הזמן להפגש בשדה-המשחק עם
 יריבים חזקים וטובים למען נוכל לשפר את דרגתנו ולהעלות את רמת-משחקנו.
 וגם בכך לא אמרנו די. תוך כדי שיפור משחקנו שאפנו כל הזמן להגיע לדרגה,
 שתאפשר לנו לצאת חוצה-לארץ אל הקיבוצים היהודיים הגדולים, בהם נוכיח לכל
 את כשרו של הנוער העברי גם בשדה הספורט. במיוחד רצינו להציג בפני אחינו
 היהודיים בגולה את הנוער הספורטיבי הלאומי הגאה והלחום, אשר לא נרתע מפני
 כל במלחמת-השהרור שלו. וסו"ס הגענו למימוש שאיפתנו.

ועתה הוא הזמן בו חייבים כל אהדי הספורט הלאומי ותומכיו בכל השנים
 להתאגד ולהתארגן מסביב לגרעין המבצע את המסע הספורטיבי הגדול של תנועת
 הספורט הלאומית. מסע זה הקשר במאמצים עצומים ובהוצאות גדולות, מסע
 הדורש הכנה מוקדמת שיטתית ויסודית, דורש גם סעד ועזרה מקסימליים. ומי הם
 שיגישו את התמיכה הדרושה אם לא אנשי התנועה הלאומית, אלה ששרתוה בנאמנות
 כל השנים ואשר כיום מתגשם חלום-געוריהם? הצלחתו של המסע הזה מותנית
 בגיבושו של כל החומר האנושי, היכול לעזור למפעל ואשר יש גגייסו למטרה זו.
 המטרה נכבדה וכל ידידי-התנועה נקראים לתת יד לביצוע בכל יכלתם.

גולת אירופה הושמדה. מיטב בנינו ובנותינו נפלו בידי מרצחים שפלים.
 היהדות שיכלה שליש מבניה. והישוב היהודי הגדול ביותר, שהיה קודם במזרח
 אירופה, הני כעת בארצות-הברית של אמריקה. לשם הפנינו את עינינו ולשם אנו
 שולחים את צעירינו.

עצמותיו של ראש-ביתר קבירות בארמתן של ארצות-הברית ומחכות ליום
 בו תועברנה בכבוד והערצה אל אדמת-המולדת, אך רוחו מרחפת גם באוירן של
 ארצות-הברית, והיא קוראת את בני-החניכיו להפגין גם שם את פעלם והישגיהם.
 והם יבואו ויפארו קבל-עם את תורתו של ראש-ביתר.

אנו יוצאים אל המרחב!

מרכז. נורדיה. בארץ-ישראל

„נורדיה“ לארצות הברית

לא קלים היו הלבטים שקדמו לחתימת החוזה. המבטיח את הסכום הספורטיבי של קבוצת הכדורגל שלנו. הלום היה לבית"ר ת"א לצאת לסיוור ספורטיבי באירופה, ובמיוחד לפולין ורומניה. המרכזים של יהדות אירופה. חלמו ולא זכו. קצה המר של יהדות יקרה זו הפריח חלום זה. ואז בא הרעיון לצאת לשירות משחקים בארצות הברית. גשויים בכוח זה נעשו מיד עם סיום המלחמה. שליחיה הראשונים של התנועה הלאומית נסו להשיג אפשרות לכך ולא עלה בידם. בינתים הצליח „הפועל“ ע"י שליחיו המרובים להשיג קשר עם קבוצה אמריקאית ובעזרת ידידיהם הבטיחו את המסע. שיערך בחסות ועדה צבורית שהרכבה ע"י „הגיברקשאפט“, החוגים הסוגרים גם הם לאליליו של „הפועל“. אולם המאמצים נמשכו יוסף-סוף הכתרו בהצלחה. „נורדיה“ חתמה על החוזה לסכום משחקים בכדורגל בסתו 1948.

החוזה נחתם עם הקבוצה הניו-יורקית New York American Soccer F.C.

ע"י מנהלה ונשיאה מר ארנו שוורץ. הקבוצה הנה מהטובות שבארצ"ב וזכתה כמה פעמים באליפות הליגה וגם בגביע. בשירותיה משתתפים כמה יהודים. וביניהם סול אייזנר. החלוץ המרכזי הטוב של ניו-יורק. אגב — אחיו הנם שחקני בית"ר ניו-יורק. והוא עצמו קבל עליו לשמש מאמנה של קבוצה זו.

„נורדיה“ ארץ-ישראל מופיעה בארצות הברית כאורחת של בית"ר. נציבות בית"ר בארצ"ב קבלה עליה את הארחת הקבוצה תוך שמחה והתלהבות. היא גם מבטיחה. בהודמנות הראשונה ייתכן בשנה הבאה. לשגר קבוצה מתאימה משלה למשתקיי-ראוה בארץ. קרוב לוודאי שבאותה ההודמנות תגיע ארצה גם הקבוצה הראשונה של עולים בית"רים אמריקאים. העוברים עתה הכשרה מיוחדת ומתאימה.

בועדת החסות הצבורית יקחו חלק אישים בעלי שם מכל החוגים בארצ"ב. מניהיבם שבראש הועדה תעמוד גברת רוזבלט. ובין הנשיאים של מפעל ספורטיבי זה יהא בליספסק היהודי הגאה בארניי רוס. אלוף הבוקס הגודע לתהילה וגבור גואדלקאנל במלחמת העולם האחרונה. אגב, בימים האחרונים סופר בעתונות על נכונותו להצטרף לשירות הלוחמים בארץ. אישיותו של בארניי רוס עצמה מבטיחה רבות. ונוסף לו יקחו חלק בועדה עוד אישים בעלי שם בקרב הצבור וקהל הספורטאים של המדינה.

את האחריות לבצוע הסכום. כמסויעים למארחים הספורטיביים ולהנהלת הניו-יורק אמריקן, קיבלה התנועה הלאומית במדינה. כלומר: בית"ר ארצ"ב. ברית הצה"ר ומשרדיה הארצי-ישראלים שבניו-יורק. הליגה האמריקאית למען איי הפשית. ואם שהאחריות אינה קטנה אין ספק שאלה יוכלו לעמד בה. תוך הבנה ויחס למפעלה הספורטיבי של „נורדיה“.

המשחק הראשון נקבע ל-12 לספטמבר 1948 בניו-יורק. אחריו יערך עוד משחק בניו-יורק. ומיד אחרי זה ישחקו בפילדלפיה. בלטימור. דטרויט. שיקגו.

דרכנו היתה זרועה מכשולים מבית ומחוץ. הרבה מרץ זמן בזבזו למלחמתנו
 סרק ביריבים ובשונאים בנפש. למען נוכל להמשיך בעבודתנו. ואף פעם לא נרתענו
 ואף פעם לא נרתע. העבודה נמשכה ותמשך בכל הזמנים ובכל התנאים.

ולא במקרה הוקדשה תשומת-הלב בעיקרה לענף הכדורגל. ענף זה הוא
 הפופולרי ביותר בקרב הנוער הארצישראלי ובקרב הקהל חובבי-הספורט. והוא גם
 אחד היפים והחזקים ביותר בספורט. זהו ספורט הדורש אימון שיטתי, הבנה חדדית,
 כושר גופני מעולה ורוח-קרב. מסירות, הקרבה ורוח-קרב הן סגולותיו של כל בן-
 ביתר אמת. רוח הקרב ציינה בכל השנים את שתי זוכי-הכדורגל שלנו והיא שהביאה
 לא פעם להישגים הנצחונות. שהיו לפאר הספורט העברי בארץ בכלל.
 אולם לא די בפעולתנו ביתה. אנו שאפנו כל הזמן להפגש בשדה-המשחק עם

יריבים חזקים וטובים למען נוכל לשפר את דרגתנו ולהעלות את רמת-משחקנו.
 וגם בכך לא אמרנו די. תוך כדי שיפור משחקנו שאפנו כל הזמן להגיע לדרגה,
 שתאפשר לנו לצאת הוצה-לארץ אל הקיבוצים היהודיים הגדולים. בהם נוכיח לכל
 את כשרו של הנוער העברי גם בשדה הספורט. במיוחד רצינו להציג בפני אחינו
 היהודיים בגולה את הנוער הספורטיבי הלאומי הגאה והלוחם. אשר לא נרתע מפני
 כל במלחמת-השהרור שלה. זכרנו הגענו למימוש שאיפתנו.

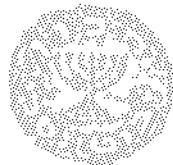
ועתה הוא הזמן בו חייבים כל אוהדי הספורט הלאומי ותומכיו בכל השנים
 להתאגד ולהתארגן מסביב לגרעין המבצע את המסע הספורטיבי הגדול של תנועת
 הספורט הלאומית. מסע זה הקשור במאמצים עצומים ובהוצאות גדולות. מסע
 הדורש הכנה מוקדמת שיטתית ויסודית. דורש גם סעד ועזרה מקסימליים. ומי הם
 שיגישו את התמיכה הדרושה אם לא אנשי התנועה הלאומית, אלה ששרתוה בנאמנות
 כל השנים ואשר כיום מתגשם חלום-נעוריהם? הצלחתו של המסע הזה מותנית
 בגיבושו של כל החומר האנושי. היכול לעזור למפעל ואשר יש לגייסו למטרה זו.
 המטרה נכבדה וכל ידידי-התנועה נקראים לתת יד לביצוע בכל יכלתם.

גילת אירופה הושמדה. מיטב בנינו ובנותינו נפלו בידי מרצחים שפלים.
 היהדות שיכלה שליש מבניה. והישוב היהודי הגדול ביותר, שהיה קודם במזרח
 אירופה. הנו כעת בארצות-הברית של אמריקה. לשם הפנינו את עינינו ולשם אנו
 שולחים את צעירינו.

עצמותיו של ראש-ביתר קבורות באדמתן של ארצות-הברית ומחכות ליום
 בו תועברנה בכבוד והערצה אל אדמת-המולדת. אך רוחו מרתפת גם באוירן של
 ארצות-הברית. היא קוראת את בני-הניכיו להפנין גם שם את פעלם והישגיהם.
 והם יבואו ויפארו קבל-עם את תורתו של ראש-ביתר.

אנו יוצאים אל המרחב!

מרכז "נורדיה" בארץ-ישראל

„נורדיה“ לארצות הברית

לא קלים היו הלכטים שקדמו לחתימת החוזה. המבטיח את הסכוב הספורטיבי של קבוצת הכדורגל שלנו. חלום היה לבית"ר ת"א לצאת לסיוור ספורטיבי באירופה. ובמיוחד לפולין ורומניה. המרכזים של יהדות אירופה. חלמו ולא זכו. קצת המר של יהדות יקרה זו הפריח חלום זה. ואז בא הרעיון לצאת לשירת משחקים בארצות הברית. גשישים בכוח זה נעשו מיד עם סיום המלחמה. שליחיה הראשונים של התנועה הלאומית נסו להשיג אפשרות לכך ולא עלה בידם. בינתיים הצליח „הפועל“ ע"י שליחיו המרובים להשיג קשר עם קבוצה אמריקאית ובעזרת ידידיהם הבטיחו את המסע. שנערך בחסות ועדה צבורית שהרכבה ע"י „הגיבורקשאפט“, החוגגים הסוגדים גם הם לאליליו של „הפועל“. אולם המאמצים נמשכו וסוף סוף הכתרו בהצלחה. „נורדיה“ חתמה על חוזה לסביב משחקים בכדורגל בסתו 1948.

החוזה נחתם עם הקבוצה הניו־יורקית New York American Soccer F.C. ע"י מנהלה ונשיאה מר ארנו שורץ. הקבוצה הנה מהטובות שבארה"ב וכתה כמה פעמים כאלופות הליגה וגם בגביע. בשורותיה משתתפים כמה יהודים. וכיניהם סול איזנר. החלוץ המרכזי הטוב של ניו־יורק. אגב — אחיו הגם שחקני בית"ר ניו־יורק. הוא עצמו קבל עליו לשמש מאמנה של קבוצה זו.

„נורדיה“ ארץ־ישראל מופיעה בארצות הברית כאורחת של בית"ר. נציבות בית"ר בארה"ב קבלה עליה את הארחת הקבוצה תוך שמחה והתלהבות. היא גם מבטיחה. בהודמנות הראשונה ויחזכו בשנה הבאה. לשגר קביצה מתאימה משלה למשחקי־איה בארץ. קרוב לודאי שבאותה ההודמנות תגיע ארצה גם הקבוצה הראשונה של עולים בית"רים אמריקאים. העוברים עתה המשרה מיוחדת ומתאימה.

ביערת־החסות הצבורית יקחו חלק אישים בעלי שם מכל החוגים בארה"ב. מניחים שבראש היעדה תעמוד גברת רוזבלט. ובין הנשיאים של מפעל ספורטיבי זה יהא בלייספק היהודי הגאה בארני רוס אלוף הבוסק הנודע לתהילה וגבור גואדלוקאנל במלחמת העולם האחרונה. אגב. בימים האחרונים סופר בעתונות על נכונותו להצטרף לשורות הלוחמים בארץ. אישיותו של בארני רוס עצמה מבטיחה רבות. ונוסף לו יקחו חלק בועדה עוד אישים בעלי שם בקרב הצבור וקהל הספורטאים של המדינה.

את האחריות לבצוע הסכוב. כמסיעים למארחים הספורטיביים ולהנהלת ה„ניו־יורק אמריקן“. קיבלת התנועה הלאומית במדינה. כלומר: בית"ר ארה"ב. ברית הצה"ל ומשרדית הארצישראלים שבניו־יורק. והליגה האמריקאית למען איז חפשית. ואם שהאחריות אינה קטנה אין ספק שאלה יוכלו לעמד בה. תוך הבנה ויחס למפעלה הספורטיבי של „נורדיה“.

המשחק הראשון נקבע ל־12 לספטמבר 1948 בניו־יורק. אחריו יערך עוד משחק בניו־יורק. ומיד אחריו זה ישחקו בפילדלפיה. בלטימור. דטרויט. שיקגו.

סנט-לואיס ועוד משחק אחרון בניו-יורק. בסך הכל 8 משחקים תוך חדש ימים. יתכן שיערך עוד משחק במונטריאל-קנדה. אך דבר זה טרם נקבע.

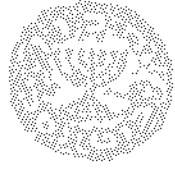
אמנם "נורדיה" לא תהא הקבוצה הארצישראלית הראשונה שתופיע בארזה"ב לשחק כדורגל. אך אחרית רבה מוטלת עליה בהופעותיה שם. קודם כל עליה לתקן מבחינה ספורטיבית והברתית את אשר קלקל "הפועל". הקהל רוצה לראות הפעם קבוצה בעלת יכולת רבה יותר. שהישגיה יהיו בולטים ומתאימים לרמת הכדורגל שלנו. הנחשבת לטובה יותר מרמתם הם. אך לא באה לכלל בטוי בהופעת "הפועל". ושנית על "נורדיה" לעזרר ולעודד את יהדות ארה"ב למאמץ מוגבר למען הישוב והמדינה העברית.

מאמצים רבים השקעו על ידי שונאי "נורדיה" בכדי למנוע ממנה את השגתו של החוזה — ולא עלה בידם. מאמצים רבים מושקעים גם עתה על ידי שונאייה של "נורדיה" וגרויהם, "הניטרלים" בכדי להפריע לבצועו של המסע. וכרגיל מנסים לצרוב בדבר בעיות פוליטיות ואינטרסים מפלגתיים. ובלמד להציב מכשולים — אך גם זה לא יעלה בידם.

דרכן של בית"ד בעבר ושל "נורדיה" בהיזה לא היתה מעולם סוגה בששונים. כל הישג וכל התקדמות עלו בדמים. היריבים לא הסכו מאמץ ועמל על מנת להכשילנו. אבל תמיד גברה עקשנות אנשינו. תמיד ידעו אנשינו להשיב מלחמה שצרה. ותמיד יצאנו חסונים לדרך המלך.

לא יועילו להם התככים. לא יועילו המכשולים. "נורדיה" ידעה את חובותיה בעבר ומלאה איתן בכבוד וגאון. "נורדיה" יודעת את התפקיד האחראי והקשה שקבלה על עצמה עתה — לייצג את כבודנו הלאומי והספורטיבי בגולת ארה"ב — והיא תמלאהו. כי חזרה היא אמונה ובטחון — ובמידת אלה הערובה לנצחון.

אריה

יעמרו על הברכה

רבים, רבים היו אלה, אשר תודות להם ולעבודתם המסורה צעדו קדימה בהתמדה קבוצת בית"ר ת"א, ויתר קבוצות בית"ר במושבות ובערים. כל אחד מהם תרם ברוצן מזמנו וממרחו, מאונו ומהונו. רבים שכבר נשתכחו במרוצת השנים, ורבים אחרים הפעילים עוד עמנו בעבודה עד היום. מן הראוי על כן, ביום בו הננו מסכמים תקופה מסוימת בחיי הכדורגל שלנו, להזכיר לטובה את המפקדים, העסקנים, הידידים, העתונאים, השחקנים והחברים אשר בזכותם ובזכות "שגוענם לדבר אחד", קם והיה הכדורגל הבית"רי, שהוסיף כבר בעבר כבוד ותהילה לתנועה הלאומית ולספורט העברי, ואשר תקוות רבות אנו תולים בו לעתיד.

בראש יש להזכיר את אלה שעמדו ליד עריסת הקבוצה, כמו מנחם ליקורמן, מאיר קוסובסקי, משה אריאל, מרגלית נחום ואחרים, שנעזרו על ידי מפקד בית"ר ת"א דאז, וידיד הקבוצה בכל השנים, הר"ר אלחנן אייגר.

אחרי-כן עלינו לציין את אלה שהעבירו את בית"ר ת"א משלב הילדות והנערות לבחורות, והם שהוציאוה למרחב, תוך מלחמה להשגת זכויות ומעמד מתאים ליכולת המקצועית של הקבוצה, ביניהם כמה מהעסקנים הפופולריים ביותר בחיי הכדורגל הבית"רי עד היום, הלא הם: יוסף פוקס, אליעזר קלורמן, א. מינקוב, צבי אביעזר, דוד ציונסקי, צבי, רוזנבלט, משה בראו, יהודה בלומשטיין, שלמה פרלגבר ואחרים.

גם מפקדים רבים בבית"ר, הקדישו תשומת לב רבה ומיוחדת, ובעזרת הטפול המיוחד שלהם הצילו לא אחת את הקבוצה מהתמוטטות בימים קשים, כאשר גלים וידוניים עמדו לגרף הכל, והספורט הבית"רי בעלל. להוקרה והערכה מיוחדת ראויים מפקד קן בית"ר תל-אביב דוד שטרן, ועל הכל מפקד הקבוצה מטעם בית"ר בשנים האחרונות, מר י. וולקר, שהתמסרותו לענייני הקבוצה ושחקניה ידועה לכל.

כאן המקום להודות ולהעלות תוך חבה וידידות את שמות האתראים לקבוצות בית"ר ו"גורדיה" בקניהם השונים, והם שמואל קרשטיין-בן-עקיבא מירושלים, אליהו לובה — נתניה, דוד שפיגלר — פתח-תקוה, א. לטוין — רחובות, בצלאל גפשטיין — ראשון-לציון, צבי — רמת-גן, דב הורן — ירושלים, וזלמן ברגמן — פתח-תקוה, כל אלה וחבריהם תרמו במשותף לקיומו של הספורט הבית"רי, ולעתים לעצם קיומם של קנני בית"ר, שבזמנים מסוימים נאלצו להסגר תחת "לחץ" הימים.

ידידים רבים, אלמונים וגלויים, היו לה לבית"ר אז כל-גורדיה" כיום. תקצר הידיעה מלמנות את האישים, שבהזדמנות זו או אחרת הטו שכם לעבודה הקשה והמפרכה הזו, אולם הכרחי הוא להזכיר את אלה ששרותם הוא כלתי נשכח. הלא הם חברינו העתונאים, שכלם כמעט הגם עסקני ספורט ותיקים ופעילים, ביניהם: צבי לויץ — עורך "המשקיף הספורטיבי", ליפא לויטן — העתונאי הספורטיבי הוותיק של ארצנו, ששרת את בית"ר בעטו תקופה-ארוכה, דוד שברגולד — הכתב הספורטיבי, מיוזמי מפעלי ספורט רבים בבית"ר, ומיוזמי מדור הספורט ב"המשקיף", דב לויץ — הרפורטר המסור של "המשקיף הספורטיבי", ולאחריו, ידיד מסור ונאמן לספורט הבית"רי, עסקן רב-פעלים בספורט הירושלמי, אחד מצמודי התוף של האגודה הארמנית, "הומנטמן", עתונאי שנון שהיה אחראי תקופה

ארוכה להדשות הספורט במדור האנגלי של רדיו ירושלים, מיועננו מר לבון קשישיאן.

אין לסכם רשימה זו של ידידים מסודים וחברים אחראים, מבלי להזכיר לטובה את שמותיהם של כמה משחקני בית"ר, שהיו בין הראשונים שתרמו ממרצם ומכחם בשדה המשחקים להצלחתה וקדמתה של הקבוצה. ביניהם: יעקב זליבנסקי, שחקן ומאמן, יהושע זליבנסקי, מטובי השחקנים שהפסיקו לשחק, מוטקה קרצמן, י. כספי ואחרים. ויחד אתם יפקדו לטובה אותם הבית"רים, אשר באשמתם או באשמת התנאים המיוחדים להם ולסביבתם, נאלצים כעת לרעות בשדות זרים. ביניהם השחקן י. פיקל, הנמצא בגולת קניה, השחקן נתן פנץ המשחק כיום ב"מכבי" ת"א, השחקן אליעזר שפיגל, המשחק כיום ב"מכבי-אבשלום" פ"ת, והשחקן בנימין מזרחי שאינו משחק כיום, כל אלה והאחרים, שבמקרה לא הזכירו מלאו באמונה ובהקרה תפקידם ככוכבי-בית"ר במבחניה הקשים ביותר, ובוא יבוא היום — כאשר התנאים יאפשרו זאת — והם ימצאו דרכם חזרה לבית אבא.

עם סכום רשימה זו, מחובתנו לציין את מוסדותינו השונים, והאחראים להם, אשר סייעו לקבוצה, לקדומה ולבסוסה, כל מוסד לפי יכולתו ותפקידו: נציבות בית"ר בא"י, ע"י קציניה מנחם ארבר, שבתו גוטנמכר ז"ל, פרגר; הסתדרות עובדים לאומית ע"י ה"ה י. ולקר וא. שוואטק; "קרן תל-חי" ע"י מזכירה יצחק ילין; קופת-החולים לעובדים לאומיים ע"י ה"ה יוסף פעמוני וראובן ילין; "המשקיף" ע"י עורכיו ה"ה א. רמבה ז"ל, רובין, ולאחרונה מרכז התנועה והיו"ד שלה — הד"ר א. אלטמן.

הודות ל"משוגעים לדבר" והודות לעזרתם של המוסדות והאישים שהזכרנו בזה, קמה והיתה בית"ר הספורטיבית, יעמדו על כן כלם על הברכה, ויקבלו נא כלם את תודת הממשיכים לשאת בעול מתוך תקווה ואמונה רבה, שלא להנם היתה העבודה וכי היה יש ויהיה שכר לפעולתם.

אנו מבקשים מלמפרע סליחתם של אלה אשר, במקרה, נשמט שמם מזכרוננו תוך כתיבת טורים אלה, ואשר בלי ספק אף להם שלוחות ברכותינו.

ועם סיום, תרחן לקהל הרבנות של ידידים וספורטאים אשר בתשואות ובקריאות עזוד והמרצה לוו את מאות משחקי קבוצתנו, בכל פינות הארץ, בית"ר ת"א — כ"נורדיה" הממשיכה — לא המזיבה, אל נא יכוזבוה ידידיה, ובימים טרופים ובשעות מציקה יעמדו לצדה ויתמכו בפעולתה.

הנהלת מחלקת הכדורגל, נורדיה, ת"א

„המשקיף הספורטיבי“

ימים קשים היו אז לספורט הביתרי. הרדיפות נגד התנועה הלאומית בכלל ובית"ר בפרט לא פסקו. כל האמצעים היו כשרים כדי לדכא את המעיין המתגבר של מרץ ויוזמה שנתגלה בבית"ר. המלחמה היתה קשה ונושאת נאבקו על קיומם. אולם חפה היה סתום. לא היתה לאנשי בית"ר ופעילי הספורט במה מעליה יוכלו להגיב על מעשי-העוול של הרוב. גם „הידידים“ נצטרפו למקהלה אחת והקנאה והחשש גברו על השכל הישר. כך נוצר ההכרח המציאותי הבלתי-נמנע ליצירת במה אשר מעליה אפשר יהיה להגיב על הקיפוחים והעוולות, ולהשיב מלחמה שצרה. ואז נולד „המשקיף הספורטיבי“. מדור הספורט השבועי של „המשקיף“, בטאוניה של התנועה הלאומית.

אך לא רק לשם מלחמה נוצר המדור. מטרתו היתה גם עזרה לפיתוח הספורט בבית"ר תוך הסברה, אינפורמציה ותעמולה חיובית. כי לא היה לספורט הביתרי ראי בו תשתקף העבודה הנעשית. וגם כדי למלא חסר זה קם „המשקיף הספורטיבי“.

וכך סיכמה מערכת המדור את עבודתה בגליון ה-50 של „המשקיף הספורטיבי“:

„יש להודות, כי „צרותיה“ של בית"ר הולידו את „המשקיף הספורטיבי“. הקיפוח המתמיד, שהיה מנת חלקה של בית"ר בכל ענפי החיים, לא פסה עליה גם בשטח הספורט. הרדיפות, צרות-העין והלחץ הבלתי-הוגן היוו גם בחיי הספורט את יסוד המלחמה בבית"ר ובמעליה... עם פתיחתו של המדור שמנו שלש מטרות לנגד עינינו: גילוי פעולותיה של בית"ר בענפי הספורט השונים, מלחמה לטיהור האווירה המורעלת בספורט, ומציאת המצע המשותף לפעולה עם ארגוני הספורט הלאומיים בארץ... אנו רשאים להתגאות במלחמת ביתר שנלחמנו... אנו עמדנו על משמר זכויות ביתר בכל זמן ולא נמנענו מהגיד דברנו בשער ללא פקפוק וללא רתיעה. משוכנעים בצדקתנו לחמנו את מלחמת ביתר, מלחמת כבודו הלאומי.“

ובגליון ה-100 של „המשקיף הספורטיבי“ כותב העורך בין היתר:

„נודה על האמת, כי לא קלה היתה הדרך. היה עלינו לשבור קיר של אי-הבנה וספקנות מבפנים ומבחוץ... כ„המשקיף“ עצמו כן גם מדור הספורט שלנו אינו מדור ספורט סתם. מעולם לא התכוונו להסתפק רק באינפורמציה, ידיעות ותו לא. עתוננו הוא עתון לוחם לתקומת-העם, להדירתה והתבססותה של האידיאה לוגיה שלנו בקרב ההמונים, לסוברניות של הלאומיות ושל עתידנו הלאומי על פני כל שאר האינטרסים — וכזה הוא גם מדורנו בשדה הספורט. אנו נלחמנו. אנו נלחמים ואנו נלחם עד להשגת כל תביעותינו — למען החדרת רעיונות הספורט הלאומי הסוברני בקרב המוני הספורטאים, למען שמירה על ההגינות והיושר ביחסי

הספורט. למען פעולה תכניתית ואחידה להעמדת הספורט ותרבות הגוף במקום הראוי להם... אנו גם רצינו ורוצים לעודד ולהמריץ, לפרסם ולהביא לידיעת הקהל הרחב, את פעילותיהם של ביתרינו בשדה הספורט. הספורט הוא המלט, המלכד בני עמים וגזעים זרים ומתנגדים, ולא כל שכן בני עם אחד וגוש אחד. אנו שמנו לנו למטרה לעודד את הספורט והספורטאים בביתר — כי זוהי אחת הדרכים החשובות ביותר והמועילות ביותר לתבראת הביתר ולהרחבת מסגרתו... אנו נלחמנו מלחמה קשה נגד כל קיפוח של ביתר בכלל ושל כל ביתרי בפרט ע"י השליטים בחיי הספורט. אנו עמדנו על משמר עניניה של ביתר, שלא תדחק אל פינה ושלא יעשו בה ובאנשיה כעולה על רוחם. קשה היתה המלחמה, אבל נדמה לנו שהראינו ברורות כי נדע לעמוד בשער ולהחזיר מלחמה. ואנו נמשיך במלחמה זו כל עוד לא תחזיר ההכרה, כי בספורט אין מקופחים, אין מיוחסים ונחותי-דרגה. דין אחד לכולם!

ואכן אנו ממשיכים בדרךנו עד היום הזה. למעלה מארבע שנים רצופות, שנים של חליפות ותמורות, של מלחמת-עולם ושל מלחמה על קיומנו — עמדנו בשער. לא רפו ידינו בשעות קשות ולא הניחנונו את... העט — חרבנו. ואנו לא נניחה מידינו כל עוד לא ייהפך הספורט העברי במולדת לספורט עברי ממש. לספורט לאומי לשמו. אנו נמשיך במלחמה. שלא אנו רצינו בה. עד אשר תשיג תנועתנו את מקומה המגיע לה בספורט העברי, בזכות ולא בחסד.

וכפליים יכבד תפקידו של המדור במלחמתו על זכות הספורט הלאומי, המיוצג עתה על ידי "נורדיה", ללכת בדרךנו ללא הגבלות ומכשולים, לשאוף אויר צה, לצאת אל המרחב ולהפגין את הישגי הנוער הלאומי, העבודה תעשה — וסוף הנצחון לבוא.

כה יתן אלהים יכה יוסיף!

בן-אליהו

לא רק כדורגל!

אמנם חיבתה זו נועדה לשרת רק את ענף הכדורגל, אולם סיסמתה הספורט טיבית של "נורדיה" היא: לא רק כדורגל! כי "נורדיה" עתיד גדול בספורט העברי בכלל, וענף הכדורגל יכל לשמש דוגמא לחומר האנושי המובחר ולרוח המפעמת בלבם, כהצלחת ענף הכדורגל כן תהיה הצלחתם של יתר ענפי הספורט — באם תוקדש להם השומת-לב מתאימה.

רבים הם התנאים האובייקטיביים לזכותה של "נורדיה": נוער משובח, פרסום רב וקהל-אוהדים גדול, ואין זו מילתא זיטרטא, ואף הוכח כבר הדבר, קבוצת הבוקס שלנו בתקופת פעילותה והתפתחותה עיררה התלהבות ואספה המונים לתחרויות, כן הצליחה גם קבוצת הכדורסל לנוער, שתפסה אחד המקומות הראשונים בליגה, ואלה הן רק דוגמאות לאפשרויות, הטמונות בפיתוחו של הספורט הלאומי ב"נורדיה".

עם הידוש עבודתנו אני מוסיפים לעבוד בשיטתיות בענפי ספורט נוספים כביקס, כדורסל, התעמלות זכו על אף שעת-החירום, העוברת עלינו, ולמרות היות טובי בני הנוער הלאומי צמודים אל תפקידי השעה, אנו נמצאים בעצם תקופת גיוס המערכות לחזית ולעורף, ותפקידי העורפי של "נורדיה" מחייב המשכת הפעולה הספורטיבית לכל ענפיה, גיבושה והרחבתה, תוך ניצול מקסימלי של כל הכוחות הארגוניים והספורטיביים.

אך ברור, שאין "נורדיה" יכולה ליטול על עצמה את כל העול של שידור מערכות זה, היא זקוקה לעידוד ולתמיכה מן המוסדות של התנועה הלאומית ומהמוני אוהדיה בארץ ומחוצה לה, ועידוד זה צריך להיות מעשי ומוחשי ביותר, ותפקידו להקים בזמן הקרוב ביותר כלים, שיאפשרו התפתחות ככל השטחים ולא רק בכדורגל!

דוד ש.

«כל המקום נפש אחת — כאלו קים עולם מלא»

בדמך טיי!

הרשמו לאגודת תורמידם
שעל ידי מגן דוד אדום

לידתה של קבוצה

קבוצתנו נוסדה כחוסר כל סיוע ואף נוכח התנגדות מה מצד מפקדת בית"ר הצעירה. קבוצתנו הצעירה, שתחילתה הפסדים ואכזבות, התגבשה והשתפרה והגיעה עד היום — ל"מזרח" של קבוצות הכדורגל בארץ.

התנגדותה של מפקדת בית"ר הצעירה נבעה מתוך ההנחה, כי הכדורגל הוא ספורט הזררי ומזיק לנוער הצעיר. "דו לנו בקבוצת המבוגרים" שכללה או ברובה שחקנים מועמדים לפנסיה ו"כוכבים" ישעבר, טענה המפקדה.

אך בהשפעתם של היוזמים מבין אנשי בית"ר המשכתי בפעולה לארגון קבוצת הכדורגל של בית"ר הצעירה. ויזכרו לטובה היוזמים והמפעילים. במיוחד יש לציין את "לוגיה" דבורין, שהיה כבר אז ביתרי אולם שחק בקבוצת "מכבי הצעיר" בהצלחה רבה, ושהיה השחקן הראשון בעל ערך, שהצטרף לקבוצתנו. כי רוב היוזמים, אם כי היו מסורים לפעולה, היו רחוקים מלהיות שחקנים בעלי עתיד. לכן הרגנו מן המסגרת והפשנו בין הספורטאים ביתרים, שעסקו בספורט הכדורגל מהוץ למסגרת של בית"ר. והראשונים שנענו היו אברהם בוגדנוב ויעקב זליבנסקי, אשר נתנו את הדחיפה לקבוצה לצאת לדרך המלך.

בעזרתו של ד"ר איגר, שהיה אז מפקד הקן החל-אביבי, השגנו מאמן וציוד, והחילוננו באימונים שיטתיים. הקבוצה התגבשה והשתפרה והתחילו הנצחונות הראשונים, שנחנו לנו את הפרסומת הדרושה לשם רכישת ספורטאים נוספים, הדרושים לשיפור התרכוב. לאחר שהכינו כמה יריבים בעלי משקל התקבלנו... לליגה ג'. זה היה אז הישג גדול, כי האגודות המוניפוליסטיות הביטו כבר בעין רעה על ייסוד קבוצתנו והתפתחותה, וה"ספורטאים" המנהלים את ההתאחדות לכדורגל חשבו שדי בכך שאגודותיהם מתקיימות, ואפילו אחד את השני היו מוכנים לבלוע. ועמדתם זו לא השתנתה עד היום הזה.

אבל העובדות דברו בעד עצמן. הקבוצה שלנו היתה המסודרת ביותר בכל הליגה ואף קבלנו מכתב מאיגוד השופטים, המציין אותנו לדוגמא בתור קבוצה מסודרת וממושמצת.

וכך הלכנו מחיל אל חיל והגענו עד היום, למרות כל המכשולים. 20.

קבוצת בית"ר ת"א בליגה ב' בשנת 1939. Betar, Tel-Aviv in 2nd League, 1939.

פרשת קבוצת הכדורגל בית"ר תל-אביב

(סקירה על משחקים ולבטים בליגה הראשונה)

מלחמת בית"ר קטה ומוגעת היתה מלחמתה של בית"ר לזכויותיה בשדה הספורט. בספורט הלבטים והיסורים שנפלו בגירלם של הבית"רים בכל שטחי פעולתם הכדורגל בארץ לא פסחו אף על ספורטאיה. אך העקשנות הבית"רית, האמונה ברעיונות שלשמש קמה התנועה ולחמה, הם היו הכח המניע למאמץ ללא לאות ולמלחמה לזכויות בית"ר ומעמדה בספורט האידי ומסודות המכוונים אותו.

בהשקפנו אחרונית אל המתרחש בענף הכדורגל של ארצנו בשנים האחרונות, אין אנו יכולים לתאר לעצמנו את חיי הכדורגל בארצנו בלא בית"ר. ואמנם בית"ר היתה שהורמה דם והיים חדשים לענף החביב ביותר על ספורטאינו ועל כל ידירי הספורט בארץ. בית"ר היא שהעלתה בשנים האחרונות את דרגת הכדורגל בארצנו, והעמידתהו בהצלחה במבחן נגד יריבים קשים ורבים מארצות חוץ.

ופרשה זו של התפתחות ותנועות הישגים והצלחות, הננו מנסים לסכם ולתאר זו הפעם הראשונה.

המערכה הראשונה ואחת הקשות ביותר היתה ללא ספק פרשת עלייתה הליגה א של קבוצת הכדורגל של בית"ר ת"א לליגה הראשונה בהתאחדות האידי לכדורגל. ובית"ר זכתה בכך לא בחסד, בהתאם לתקנות המקובלות בעולם הספורט כולו, לחמה כחוק למקום הראשון בליגה השנייה, המקנה על פי דין זכות להשתתפות במשחקי בתורה ראשיים. אך לא כן נהגו עם בית"ר. אנשי ההתאחדות האידי לכדורגל, הבנויה מפיטריפיסטי של אנשי "מכבי" וה"הפועל", טרחו ומנעו בכח שליטתם על מוסד "ספורטיבי" זה, את העלאתה של בית"ר למקום שהגיע לה בזכות. אולם סוף-סוף נאלצו גם הם להכניע לעובדות.

בישיבת ועדת הליגה והגביע של ההתאחדות האידי לכדורגל, מיום 15.1.40, החלט להכניס את בית"ר ת"א לרשימת קבוצות הליגה הראשונה. לאחר שזכתה באליפות הליגה ב' שנתיים רצופות, מענין להביא את רשימת הקבוצות הראשונות מטבלת הליגה השנייה, ממנה העלתה בית"ר ת"א כחוק לליגה הראשונה.

מקום הקביצה	משחקים	נצחה	תישו	הפסידה	זכית	חובה	נקודות
1. בית"ר ת"א	22	20	2	—	110	13	42
2. "אגד" ת"א	22	17	2	3	79	24	36
3. דגל ציון ת"א	22	16	3	3	91	17	35
4. הפועל פ"ת	22	13	4	5	63	34	30

נדיר הוא בעולם הספורט שקבוצה מסיימת את הטבלה השנתית ביחס נקודות כזה, ובמיוחד ביחס שערים כה משכנע. אין לשכח שיריבי בית"ר בליגה ב' היו בעלי כשר רב, ועד היום זכורים עוד לקהל אלפים המשחקים היפים בליגה זו כמו למשל בית"ר — דגל ציון, או אגד נגד הפועל פ"ת, וכו'.

הטבלה המחודש של הליגה הראשונה, הביא תמורה בהתעניינות הקהל לגבי המשחקים, אשר בשנים האחרונות הפכו למשעממים ביותר, מתוך אולי למשחקים המסורתיים שבין מכבי והפועל ת"א, וכבר המשחק הראשון של בית"ר ת"א נגד מכבי ת"א, אלופת הליגה הראשונה, שבסוף אופי ירידותי, מביא עמו את התפתעה הגדולה? בית"ר זיכה בנצחון של 0:1.

מלאי אמביציה ומרץ, שואפים עודד מאלפי ידידים וספורטאים. החזק הבית"רים את משחקיהם בליגה הראשונה ועמם שבו וחזרו לכדורגל הא"י ימי הנעורים של "מכבי" ו"אלנבי". אלפים נוהרים לראות את האלופים הצעירים, אשר דרכו בחיי הספורט בארץ. כמשחק בלתי נשכח ייקשב המשחק הראשון של בית"ר נגד הפועל ביום 10.2.40 שנסתיים בנצחון המינימלי של "הפועל" 0:1. עבור נצחונם זה שלמו אנשי הפועל ת"א בהפסד מכריע במשחק הגומלין: שנערך באיצטדיון המכביה ביום 13.4.40. שנסתיים בתוצאות 0:3 לטובת בית"ר.

עונה זו, בה שלתפה בית"ר לראשונה במשחקי הליגה הראשונה נחשבת בצדק, לאחת העונות המענינות ביותר והמסודרות ביותר. עם המשחקים היפים והענין בעונה זו נערה שוב התלהבות הקהל לענף זה התלהבות שהתבלטה ביותר במשחקי הגביע הא"י.

בחוקי הנביע הא"י בעינת 1940 השתתפה בית"ר ת"א בפעם הראשונה במשחקי הגביע הנביע הא"י בתור קבוצת הליגה הראשונה, וכבר בשלבים הראשונים לזכיה בגביע, היה מורגש שהאלופים הצעירים ישיגוהו. על אף שורת המשחקים הקשה שנכונה להם, המשה סבובים נערכו עד ליומה הגדול של הקבוצה, ובחמשתם היו יריביה קבוצות משובחות, אך היא התגברה על כלן בהצלחה רבה, והרוי טבלת הנצחונות עד ליום קבלת הגביע:

סביב א' —	ב" 27/1/40	נגד מכבי ר"ל	התוצאות	7 : 0
" ב' —	ב" 17/2/40	ר. ס. ק. רחובות	"	4 : 1
" ג' —	ב" 16/3/40	הפועל חיפה	"	3 : 0
חצי גמר —	ב" 20/4/40	הבטריה ה"17	חיפה	1 : 0
גמר —	ב" 18/5/40	מכבי ת"א	"	3 : 1
סיכום השערים —				18 : 2

אמרתו שקשים היו היריבים, והדבר בולט יפה מהטבלה, כשם שבולט הוא גודל ההישג, אך לציון מיוחד ראויים שני המשחקים האחרונים, הקשים והמכריעים. הרציני ביותר היה המשחק נגד הבטריה ה"17. קבוצת התותחנים הבריטית מחיפה, אשר העמידה למשחק נגד בית"ר ת"א את מיטב שאקני הצבא בארץ. נדמה שהיתה זו שירת הברבור לאבות הכדורגל בארץ. זה היה הנסיון האחרון של השחקנים הבריטים בארץ להחזיר לעצמם את עטרת האליפות, שנגזלה מהם כמרוצת השנים, עקב התחזקות קבוצותינו. שנת 1940 היתה שנת רכוש לצבא הבריטי במזרח התיכון ובכללם היו גם ספורטאים ממדרגה ראשונה, ביניהם כדורגלנים משובחים, ואת אלופיהם אלה הביאו האנגלים למשחק מכריע זה שנערך בחיפה על מגרש הצבא, בתופים וברעשינים באו אלפי החיילים לשדה המשחק אך אכלים וחפויי ראש עזבוהו, כאשר לראשונה היו בעיניהם את גודל כחו של הנער העברי הלוחם בשדה המשחקים. היה זה אחד מהימים הגדולים של בית"ר הספורטיבית. התלהבות העברים, שתנו במאבק 22 הלוחמים, היתה עצומה, ואין פלא שבחיפה, חיפה האדומה דאז, ניסאו שחקני בית"ר על כתפיהם משדה המשחק, ועד להדר"הכרמל, הכל, בלא יוצא מהכלל, השתתפו בהפגנה נהדרת זו.

משחק הגמר גם הוא היה היתה גדולה, מכבי ת"א הופיע למשחק זה אחר נצחון על הפועל ת"א. אלופת הליגה באותה השנה, ועל אף הספק שקנן בקרבם האמינו בכ"ו חסידיו המכבי שיעמוד, לו למכבי נסיונו הרב בכל שנות משחקיו על מנת שיוכל לבית"רים הצעירים, שזכו אמנם להגיע למשחק הגמר, אך יסתפקו לבטח במדליות כסף במקום מדליות זהב, אך לא נן חשבו הבית"רים, לאורך "הקרב ההיפוא" היה ברור לספורטאים הבלתי-הלויים, שגודל הגביע כבר נחרץ, ורק יד

בוגדנוב, ראש קבוצת בית"ר, נשאו על כתפי הקהל עם הגביע הארצישראלי ביום הימנית (18.5.1940). Bogdanoff, Betar Captain, carried on fans' with Palestine shoulders Cup in his right hand.

המקרה עלולה לשנות את הדיברים. — ואמנם, במשחק הגמר הברד בפעם הראשונה לקהל הספורטאים והחובבים, כי בטכניקה בלבד אין להכות יריב ספורטיבי, אשר הבסיס הטקטי למשחקו היא ההתקפה, תוך הסתערות בהתלהבות ובמאמץ קבוצי. משחק הגמר היה משחק משוכת מהיר וחריף ועלה הדבר ברגלי הבית"רים לזכות בגביע המיוחל. שעבורו תרמו מאמץ כה רב. שבו לה לת"א ימי הבראשית בכדורגל, כאשר שיחת מוצאי שבת בכל מקום היה הכדורגל. על כתפי אהדים וחובבים נשאו השחקנים מהאיצטדיון ועד למצודת זאב, בה נערכה להם קבר לת"נים חמה על ידי אחיהם הבית"רים.

ההתאחדות הארצישראלית לכדורגל קבלתה לפ.י.פ.א. (פדרציה עולמית להתאחדויות כדורגל לחובבים), בזהרה תחילה ע"י ההתאחדות הא"י של אגודות הספורט לחובבים, ובאותו פרק זמן התנהלה העבודה בסדר המקובל בכל ההתאחדויות. בהנהלת המשחקים ובאחריות להם נשאו נציגי הקבוצות שהשתתפו במשחקים ושכללו או קבוצות צבאיות ומשטרה בריטית. ואמנם צעד או הספורט הזה קרימה, כך התנהלו העניינים עד היום ש"הפועל" השיג זכויות מיוחדות בהנהלת ההתאחדות. מני או חדלה ההתאחדות להיות מוסד ספורטיבי גרידא. מאז ועד היום זהו מוסד, ששאלות ואינטרסים מפלגתיים ופוליטיים מאפילים בו על כל דאגות הפתוח והנהגה של הספורט.

בבחינת חידה יהיו תמיד בעיני כל הסוקר את דברי ימי הכ"ר בארצנו הנמוקים, שהכריחו את אנשי ההתאחדות הא"י לאגודות ספורט לחובבים, קרי המכבי, לקבל להתאחדות את קבוצות "הפועל" כבעלי זכויות שוות בהנהלת המוסד. מחצית מקומות ההנהלה נמסרו להם עוד אז. לא על סמך כחם היחסי, ולא בגלל משקלם הספורטיבי, היה זה אולימטוס של "הפועל" (או היו להם בסך הכל שתי קבוצות: "הפועל" חיפה, וקבוצת "אלנבי" ממכבי ת"א, שהועברה באופן קולקטיבי ל"הפועל" תחת השם "הפועל" ת"א) ואולימטוס זה שנתקבל, יצר תקדים אוילי של מוסד שאיש איננו שולט בו, והדבר גרם באופן טבעי לכך, שכל פעולה מעשית, כגדולה כקטנה, שלא היתה לרצונו של אחד מהשוחפים שוויה הערך (אם גם לא שוויה הכחות) שיתקה את עבודת ההתאחדות.

היה זה אסונו הגדול של ענף הספורט החביב ביותר על המוני הספורטאים בארץ. שצורת משטר כזו השלטה בו, ואם כי כל הספורטאים האמתיים שבתוך שני הגושים הללו מודים באסון זה כיום, אין הם מראים כל נכונות ומאמץ לשנות את פני הדיברים.

ואין ספק שסכויי הענף היו ירודים פי כמה, לולא הופיעה בית"ר על במת הספורט והפיחה רוח חדשה-במפרשית. ואם גם לא עלה בכוחה לשנות את מבנה

של ההתאחדות ודרכי פעולותיה, בכל זאת נתנה דחיפה כללית להנהלת עבודה סדירה יותר, וקראה תמיד את הצדדים לאחריות לגבי העניינים. ואם כי בעיקר בית"ר סבלה מבנין ההתאחדות הרי מפעם לפעם פרצו כמה משרבים קשים בין שני הידידים השולטים, דהיינו בין "מכבי" ו"הפועל". ומשרבים אלה שנו לא אחת את פני הדברים בכל העבודה הספורטיבית של הענף.

פרשה משברים בהתאמות פשוט טפשיים. (אירע, שעבור פעולה טכנית פשוטה, עוכבו ושוקו כל משחקי הכדורגל להדשים). לא היתה עונה ללא משבר. לא היתה תקופה של שקט יחסי וסדר. אבץ במיוחד התבלטו בשנים האחרונות שני משברים קשים ביותר, שהפרידו לתקופת-זמן את "הדבקים" במשטר המשונה הזה.

הראשון למשברים אלה אירע בסוף שנת 1940, כאשר "הפועל" החל בהרשמה סיטונית של קבוצות מכל קבוץ שבעמק יזרעאל ותבע אחרי כן עבורם הכרה, ולאחר זאת בחירות רגילות להנהלה חדשה. הכוונה היתה ברורה — השתלטות סופית ומוחלטת על המוסד, שאליו הם סופחו בחסד. במלאכה זו נעזר "הפועל" ע"י המזכיר הטכני מר י. ג. שהיה איש שלהם, ולכן נתבעו פטוריו ע"י המכבי". מאחר שלא נמצא מוצא מהיר ומקובל על שני הצדדים שותקה בינתיים לחלוטין העבודה התקינה של ההתאחדות.

משחקי "מגן הארץ" והגביע הא"י היומה והארנון של המשחקים עברו מידי ההתאחדות לטפולם הישיר של הקבוצות, שהיו מעונינות בעריכת משחקים ולא בוכוזים סתמיים מלווי-סכסוכים. באופן כזה עשה כל צד שבת לעצמו וארגן משחקים, כשהוא נתמך על ידי קבוצותיו השונות. בית"ר — נאמנה לעצמה — החליטה להצטרף לגוש הכחל'לבן, ומאחר שבעונה זו הופיעה לראשונה קבוצת נוטרים משובחת שהרכבה משחקנים משוכחים של קבוצות מושבתיות ונקראה "קבוצת נוטרי שרונה", החלט ע"י שלושת הקבוצות הראשיות מכבי ת"א בית"ר ת"א ונוטרי שרונה, לארגן משחקים סדירים של הגוש הכחל'לבן, וכך נוצרו "משחקי מגן-הארץ", שבאו במקומם של משחקי הליגה הרגילים.

משחקי "מגן הארץ" תפשו את החלק הארי של עונת 1940/41, ואף שרמתה של בית"ר ת"א לא נפלה, ככ"ז לאחר שורת נצחונות בלתי פוסקים בעונה החולפת, חלה ירידת-ימה, ואולי עייפות, בהתלהבות ובאמביציה של הכדורגלנים הבית"רים. דבר זה גרם לכך שכתוצאה מהפסדים בכמה משחקים לא נפל המגן ברשות הקבוצה. כן נשמט מאוחר יותר מידי הקבוצה גם הגביע הא"י לאחר שבמשחק פטאלי נגד "הפועל" ת"א שתוצאותיו היו עד לרגע האחרון של המשחק 1:2 לטובת בית"ר, נעשה משגה על ידי השוער, ולאחר שער שיוון ברגע האחרון בא הפסד לאחר תוספת זמן.

משחקי הגביע הא"י נערכו ככר בהמשך העונה לאחר ש"הידידים היריבים" השלימו ביניהם... והחליטו לחזור לאותו המשטר הרקוב ולאותו המבנה של ההתאחדות.

ובכל זאת היו לקבוצה — באותה העונה — הישגים יפים ומשכנעים. החשובים ביניהם היו בלי ספק שני הנצחונות על קבוצת נוטרי שרונה. אותה הקבוצה שנצחה את כל הקבוצות בארץ ללא יוצא מהכלל, והפסדה לבית"ר תל-אביב פעמיים בתוצאות 2:3 ו-1:1.

בית"ר יחסיה עם הקבוצות הנכרות.

עונה זו היתה חשובה עד מאוד מבחינה אחרת. בפעם הראשונה נפגשה בית"ר ת"א עם יריבים שונים מחוץ לת"א. הכוונה לקבוצות הערביות וקבוצות ירושלים השונות עם הומנטמן הארמנית בראש. שהחלו להשתתף בפעולות ההתאחדות. נוסף על הכבוד שבית"ר זכתה בו ובכך הוסיפה כבוד גם לספורט העברי. קשרה הקבוצה קשרי ספורט אמיצים עם כל יריביה בשדה. שלמדו להעריך את הגינות בית"ר ויחסה האדיב למתנגדים ויריביה. לא הועילו ל"סכסכנים הפוליטיים" כל ההשמצות הפוליטיות נגד בית"ר בפני הערבים והאחרים. יחס הכבוד של אלה הופנה דוקא לבית"ר שהיתה נאמנה לעצמה ולא הסתירה מהם אף פעם את כוונותיה ודרכה שלא בשטח הספורטיבי. אך עם זאת הסבירה להם הסבר היטב את מלחמת בית"ר לזכויותיהן ומעמדן של קבוצות המעוטים בהתאחדות. היתה זו הזדמנות ראשונה לבית"ר לבא בקשרים כל שהם עם שכנינו הערבים. ובית"ר הוכיחה להם למעשה את אמיתות ההשקפה כי אדיר רצונה לקיים עמם יחסי שכנות טובים תוך כבוד כל זכויות האזרח שלהם, ובכלל זה כבוד זכויותיהם הספורטיביות כמקובל בעולם הספורט.

בין המשחקים היפים ביותר באותה תקופה יש להזכיר את המשחק נגד הומנטמן ירושלים. במסגרת משחקי הגביע הא"י. שנערך בירושלים ונסתיים בנצחון בולט ויפה בשעור 1:4, וכן את הנצחון על קבוצת ה-Y.M.C.A. שהרכבה מטובי שחקני הצבא בירושלים, ונסתיים בנצחון בית"ר בתוצאות 2:4.

הפוך לגמרי היה היחס לקבוצות אלה מטעם "הגושים השליטים". דוקא אלה המדקלמים על הצורך ב"אחות-עמים", ביצירת יחסי רעות ספורטיביות עם אחינו הערבים. דוקא אלה עשו הכל על מנת להשניא עליהם כל צורה של משטר יהודי. הפחד לאבד את השלטון המוחלט ואת הזכות הטוטליטרית להכרעה לשבט או לחסד עם נצול הפיפטי המוכתח. גרם לעקשנות עריצית. ששללה מהקבוצות שאינן שייכות לגושים הללו: את זכות הייצוג המינימלי והיחסי — הוא המינימום הדימוקרטי. גישה ויחס זה, שלכאורה התכוונו רק להצרת הצעדים של יריבים ספורטיביים, הביאו לכשלון פוליטי קשה בקשרינו הספורטיביים עם הערבים ובמעמדנו במוסדות הספורט הבינלאומיים. שהכירו בנו.

עונת 1941/42 עונת משחקים זו נפתחה בסימן חובת הגיוס לצבא הבריטי שהכרזה ע"י המוסדות הרשמיים של הישוב. הנהלת ההתאחדות הא"י לכ"ר. שהבליטה די והותר במשך השנים חוסר תבונה וחוסר יכולת בעניינים הנוגעים לספורט עצמו. לא-בל-שכן שהוכיחה חוסר כף כשרון ב"פוליטיקה ספורטיבית" וכל הקשור בזאת. לפתע החליטה ההתאחדות — משום-מה — להוכיח זריזות יתר והטילה חובת גיוס על הכדורגלנים. כל "משתמט". כלומר זה שלא קבץ תעודת שחרור. הרחק משדה המשחקים. כמובן שאין כלל בלי יוצא מהכלל. אותם האנשים "שידעו להסתדר" סודרו. על הקבוצות הערביות אי אפשר היה כמובן, לכפות החלטה לא ספורטיבית זו. כך נתהווה מצב. שקבוצות שעמדו בראש הטבלה. נאלצו לשחק בלי מיטב שחקניהן שנפסלו על ידי "המנהיגים הספורטיביים". בעת שקבוצות ערביות. שכשרן הספורטיבי היה למטה מבינוני. נתעלו לפתע והעמדו במבחן" נגד אלופנינו.

ואם קשה היתה החלטה זו לגבי קבוצות מ"אנשי שלומנו". קרי "הפועל" וכ"י. לא כל שכן היתה זו קשה לבית"ר. אשר שלחה את שחקניה לצבא. אבל לא דרך לשכת הגיוס הכללית. כי אם באמצעות המחלקה הצבאית שע"י נציבות בית"ר. ההתאחדות לכדורגל סרבה להכיר בתעודות-השחרור של הצ"ה. שהוכרו במקומות עבודה ומוסדות רבים. וכאן המקום לציין שבית"ר ת"א היא אולי הקבוצה היחידה שהביאה קרבן לגיוס זה את אחד מטובי שחקניה — משה-גימין ז"ל, שגפל במערכה כלוחם וכבית"ר.

המציאות הוכיחה בעדיל ותוך זמן קצר את חוסר ההגיון שבהחלטה זו והיא נתבטלה באמת חדשים מספר לאחר שנתקבלה, אך בינתיים הספיקה לגרום לירידה ברמת הכדורגל שלנו, ובעיקר לזלזול שכנינו ביכולתנו הספורטיבית. התפארותם והגזמתם האוריינטלית הביאתם באותו פרק זמן לכפל רצון לשתף כל קבוצותיהם בליגה הראשונה, מאחר שהוכיחו שהם יכלו למיטב קבוצותינו וזוכרים עדיין משחקים רבים של "שבאב-אל-ערב" — חיפה איסלמיק — חיפה, נ.ס.ק. — יפא, והומנטמן — ירושלים, בהם התגברו אלה על הקבוצות המשוכחות ביותר של הליגה הראשונה, בעת שאלה שחקו עם מלואים ונוער, עקב ההחלטה המפורסמת.

בית"ר ת"א התגברה גם על תקלה זו ואף שתחילה הציגה למשחקים קבוצות מלואים הוכיחו גם אלה את יכולתם, אפילו לגבי קבוצת הפועל ת"א, אשר "במקרה" לכל שחקנית היו תעודות שחורר. ורק אחרי כן, לכשהוכרו אתו לחץ רב, גם תעודות השחרור מטעם ההסתדרות הציונית החדשה, יכלה בית"ר לשכלל את הרכבה ולזכות במקום המתאים לה.

הישיג העונה — בעונה זו כבאחרות היו לקבוצה הצלחות שונות בתחרויות נגד הגביע הא"י היריבים המקומיים. בפרט הכתרו בהצלחה המשחקים לזכיה בגביע ומשחקי חוץ תא"י שבית"ר זכתה בו שנית לאחר המשחקים הבאים:

14/2/42	נגד איסלמיק, חיפה	1 : 5	סבוב א'
15/3/42	מכבי אבשלום, פ"ת	0 : 3	ב'
11/4/42	מכבי נס ציונה	0 : 1	ג'
4/5/42	מכבי ראשון לציון	1 : 4	הצטי גמר
(שבהרכבה נכללו 6 אנגלים, ביניהם כראון המפורסם)			
6/7/42	מכבי חיפה	1 : 12	גמר
3 : 25			

יש לציין עוד בעונה זו את שתי ההופעות הראשונות של בית"ר במבחנים עם קבוצות חוץ, הופעות והצלחות שחזרו וגשנו אחר כך והביאו כבוד רב לבית"ר, פרסומת ותהלה לכדורגל העברי בארצנו.

ההופעה הראשונה היתה נגד הקבוצה הארמנית הומנטמן — בירות, אלופת הלבנון, שהומנה ארצה לשני משחקים ע"י בית"ר ת"א בשותפות עם הומנטמן, ירושלים. המשחק הראשון נערך באיצטדיון המכביה הא"י ב-28.3.40 ונסתיים בנצחון בית"ר בשער 0:3.

ההופעה השנייה נערכה ברחובות ב-14.6.42 נגד הבריגדה הפולנית מס' 1, אחת הקבוצות הטובות ביותר ששחקו במזרח התיכון בתקופת המלחמה, וגם משחק זה נסתיים בנצחון של 4:6.

עונה זו, כקודמת לה, לא נפתחה במשחקים סדירים, שוב פרץ סכסוך יוני 1942/43 בין אנשי "מכבי" וה"פועל", השליטים בהתאחדות הארצית לכדורגל, ושוב החלו לשחק בימות הקבוצות בלבד. באותה התקופה גבר הגיון-בישוב, רבים יצאו לשרות ובמתנותיהם יצרו קבוצות צבאיות. לארץ הגיעו מפעם לפעם גדודים חדשים של צבאות הברית, שהכילו שחקנים מעולים ועלה בידיהם להקים קבוצות די חזקות, אשר שמשו לעתים יריב קשה מאוד לקבוצות הראשיות. בתקופה זו היו לה לבית"ר בין היתר שני מבחנים קשים עד מאוד, שנסתיימו בתיקו. המבחן הראשון ב-19.9.42 נגד הבריגדה הפולנית או נבחרת הצבא הפולני שנסתיים בתוצאות 1:1. והשני נגד נבחרת ירושלים, שכללה את טובי שחקני הצבא, במל המחנה ואף משחק זה, שהיה מרתק ותוקפני, נערך, במעמד נציגי השלטון קציני ומפקדי צבא גבוהים, נסתיים ב-2:2.

מנבי ויחס לחצרות השחרור של הצ"ח ושוב החלה מחדש פרשת תעודות השחרור לשחקנים. בית"ר ת"א שהותה חלק מהצ"ח. קבלה את שחרוריה מהמחלקה הצבאית שצ"ח. אולם אנשי "הפועל" ו"המכבי" סרבו להכיר בתעודות אלה. ו"הגדילו" עשות דוקא אנשי "מכבי". שפרסמו בראשית ינואר 1942 חזר בעתונים שבו הטילו אסור על קבוצותיהם לשחק עם בית"ר. ולא די ב זאת. לפתע הודיע גם הקורטוריון של האיצטריון. כי המגרש יהא סגור למשחקי בית"ר האי".

היחס השירדותי לגבי בית"ר. ההתנכלות לזכויות שקנתה לה בשנים האחרונות בענף זה בשדה המשחקים ולא ליד השלחן. הפרת החוזה ביחס לשימוש באיצטריון. העלו המתן של כמה מקבוצות "מכבי" הותיקות ביותר. לשבח מיוחד יש לציין את התנהגות קבוצת מכבי ת"א. שלמרות כל ההוראות והפקודות שנתנו לה. לא השלימה עם העוול שנגעשה לבית"ר והופיעה ב-16 לינואר למשחק ידידותי נגד בית"ר ת"א באיצטריון "המכביה". על אף "האסור" ו"הסגירה".

התנהגות זו של מכבי ת"א הכח ת"א ומכבי רחובות. שעבורה נחבעו אלה אחרי כן למשפט "מכבי" בעוון הפרת משמעת וכו'. מוכיחה שעוד לא פסו אמונים גם ב"סדום הספורטיבית". ויש מקרים בהם המצפון עומד מעל לפקודה נפסדת של "מנהיגי" ספורט פוליטיקאים.

עם חסול "אי-ההבנות" בקרב הפיפטי-פיפטי הידוע החלו לעבד תכנית לעונה הקצרה שמחציתה הלכה לאבוד למטרה זו. החלט להכריז על משחקי גביע-מלחמה 1943. משחקי גביע אלה חולקו ל-4 מחוזות — ת"א והסביבה. השומרון. ירושלים. חיפה. וארבעת אלופי המחוזות יתחרו ביניהם לזכייה בגביע. בית"ר ת"א. שהשתתפה באזור שבו נמצאו הטובות בקבוצות. השיגה את אליפות המחוז לאחר שורת הנצחונות הבאים:

8/5/43	טבוב א'	נגד הגדוד העברי הראשון	1:3
29/5/43	ב'	" מכבי ראשון-לציון	1:3
5/6/43	ג'	" הפועל תל-אביב	0:0
3/7/43	ג'	גומלין נגד הפועל תל-אביב	0:2
10/7/43	גמר אליפות המחוז	נגד הפועל רמת-גן	0:3

המשחקים בין אלופי המחוזות. ת"א — בית"ר ת"א. השומרון — מכבי נתניה. ירושלים — הפועל ירושלים. חיפה — הקבוצה הצבאית גנרס. נקבעו לראשית העונה הבאה. אך בית"ר ת"א לא זוכתה לכך. כפי שיסופר עוד להלן.

נוכחותן של קבוצות צבאיות משובחות במזרח התיכון. זרנו במדת מה את הקבוצות התל-אביביות לחפש יריבים חזקים מחוץ לגבולות הארץ. דחיפה לכך נתנה הופעתה המתודשת של קבוצת וונדררס — היא נבחרת הצבא הבריטי במזרח. שערכה סיור תעמולתי-ספורטיבי במזרח התיכון. לא קל היה לשכנע את קפטן קנדי. מנהל הקבוצה. לקבע משחק נגד בית"ר ת"א. אנשי "המכבי" ואנשי "הפועל" היו מעוניינים קודם כל להכטיח עבורם שני משחקים. ומחוץ לזאת. ובמחלוקת. ניסו להפריע ולמנע את משחקם של אלה נגד בית"ר ת"א. יש לציין שעזרתן של הקבוצות הלא-עבריות דוקא. ובמיוחד של הומונטמן-ירושלים. היא שהביאה בסופו של דבר לקביעת המשחק במושבה רחובות. אשר נסתיים בנצחון הוונדררס בשעור 1:3. אם כי עשרה רגעים לפני הסיום היתה עוד התוצאה 1:1.

יחס ההתעלמות וההעלמה של קיום בית"ר כנורם ספורטיבי חזק ובר-חשיבות נמשך כל איתו הזמן. אך לידי הדגשה מיוחדת הגיע הדבר בבוא נבחרת הצבא המצרי לשורת משחקים בארץ ומחוץ חמשה משחקים לא רצו לאפשר אפילו משחק אחד לבית"ר. ודבר זה נעשה למרות שהמצרים שמעו על קיומה של הקבוצה

הביעו את רצונם להפגש אתה בשדה המשחק, אך סרובם העקשני של השותפים מכבי — והפועל ת"א, שהסתמכו על החוזה שלהם, מנע מאלה את האפשרות להתחרות בבית"ר ת"א, וגם בנבחרת הקבוצות הערביות בחיפה אשר גם הן בקשו משחק אחד. לתמהון הכלל, והמצרים בתוכם, הומיחו, אנשי הפיפטי-פיפטי שוב את גאוויותם הפוליטית" וסרבו לאשר משחק לקבוצות הערביות נגד אחיהם-לגזע ממצרים. יחס שרירותי זה, שאחרי כן דובר עליו רבות במצרים, עורר התמרמרות רבה ושמש צעד ראשון לנתוק הקשרים של הקבוצות הערביות עם ההתאחדות הא"י לכדורגל. הסיבה המכרעת הייתה בלי ספק ההתנהגות הגסה והכלתי נסבלת עם בואה של נ.ס.ק. — קהיר לשורת משחקיה בארץ.

פרשת הסביב של נ.ס.ק. — אל ערב — חיפה מכל פגישה עם קבוצה משובחת מבחוזך. הביאה לכך שבית"ר ת"א קבלה ימים מספר אחרי שובנה של נבחרת הצבא המצרי לקהיר, הצעה מטעם קבוצת הנשיגול ספורט קלוב — קהיר, בה הם מודיעים על נכונותם לבוא לשורת משחקים. בית"ר אשרה מיד את ההזמנה, ונקבעו התאריכים המתאימים ואף הדבקו כבר המודעות... והנה לפתע, יומים לפני המשחק, הגיע מברק מקהיר, בו נאמר, כי ההתאחדות המצרית לכ"ר חזרה בה מהרשות שנתנה לקבוצה לצאת, וזה על סמך בקשת ההתאחדות הארצי-ישראלית, שהודיעה להם כי בתאריכים אלה קיים הפס משחקים ואינם מרשים כל הופעה, תזכר מברק זה לא הובא לתשומת לב אנשי בית"ר והוא נשלה-במתכוון ככדי לא לאפשר הופעת קבוצה מבחוזך בלא הפטרונג' של "השליטים הכלי-כולים". דקירה זו כגבה של בית"ר עוררה התמרמרות עזה אפילו אצל ידידי "הפיפטי-פיפטי", אך הדבר לא ניתן לתקון מידי. הכטח רק, שעם פתיחת העונה, כלומר בסוף אוגוסט-ראשית ספטמבר תורשה ההופעה, באין ברירה השלימה בית"ר עם הגזירה והמשיכה את אמוניה בעונת החופש על מנת להיות מוכנה למבחן הבינלאומי הרציני ביותר שבו העמדה עד כה.

והם באו... ב-26 לאוגוסט, יום לפני מועד המשחק הראשון של הקבוצה בת"א, שוב נתקבל לפתע מברק להתאחדות הא"י לכדורגל בו מודיעה ההתאחדות המצרית, כי הנ.ס.ק. יצאה לשחק בלי רשיון ואסור לתת לה להופיע, וברביום כבר נמצאה הקבוצה המצרית בתל-אביב!

אמנם עד כה אין לקבוצה בודאות את הסבה המדויקת ליחס זה מצד ההתאחדות המצרית, בכל זאת התברר מעל לכל ספק, בכרוך מאוחר יותר, שאלה שהיו מעוניינים להפריע לבית"ר הזמנת איזה קבוצה מצרית, עשו כל אשר ביכולתם כדי שגם במצרים יכבידו על יציאתם של האורחים, וכנראה שעלה הדבר בידם. המצב החדש בו היו נתונים בית"ר והאורחים המצרים היה קשה למדי, ברור היה שאין אפשרות לשלה את אלה חזרה וכדי לא להכביד על המצרים — החלט שהם ישחקו בארץ תחת השם "אלופי קהיר" (Cairo Stars), והם שחקו.

שלושת משחקי יום 28 לאוגוסט 1943, יום ההופעה הראשונה של אלה בתל-בית"ר ת"א אביב, היה יום גדול לכדורגל הא"י, על אף האסור שהוטל על משחקים אלה הלכה וגברה הדרישה לכרטיסים והקהל שהתאסף לאיצטדיון "המכביה" עלה על כל המשוער, ויצד שיא חדש במספר המבקרים.

חבלי הלידה הקשים של משחק זה, המריצו את הבית"רים שעדו למשחק דרוכים ונכונים להוכיח בפני קהל עצום של ספורטאים ומבקרים, כי אכן רק צרות עין וטמטום-מח הניעו את היריבים בהתאחדות להפריע ולמנע את ההופעות הבינ-לאומיות של בית"ר.

לשריקת השופט האנגלי תומס (אגוד השופטים הצטרף אף הוא למקהלה ולא שלח שופט למשחק) התייצבו אלה מול אלה קבוצת הנ.ס.ק., קהיר, כשהם נתונים להנהלתו המקצועית של מוכתר, המאמן המפורסם של קבוצות מצרים והקפטן של הנבחרת המצרית, וקבוצת בית"ר ת"א, בפקוחו של מאמנם הנודע הסג' המשחק

אמין שעיר (ראש־קבוצת נ.ס.ק.), אברהם בוגדנוב (ראש־קבוצת בית"ר) והשופט תומס.

Amin Sheer (Captain N. S. C.)
Abraham Bogdanoff (Captain Betar) and Referee.

עצמו עמד על דמה ספורטיבית גבוהה. שני הצדדים גלו מהירות ועצמה. בטכניקה עלו במדת־מה המצרים, שהתקפתם נוהלה ע"י המקשר הגודע של מצרים הכושי ג'ונדי (סטרונט של מכללת קהיר). אולם הכויעה הטקטיקה של הבית"רים אשר נצלו כל מצב בכדי להעמיד את היריב בסכנה... ואף שבית"ר הבריקה פחות מהמצרים זכתה בנצחון משבוע של 1:3. יצא המרצע מן השק. בית"ר הוביחה שהיא היא המסוגלה לייצג את ארצנו כלפי חוץ והיא היא שתוסיף כבוד לספורט העברי. נצחון מכובד ויפה זה סתם לרגע את פיותיהם של אלה שהחלו ביילת התנים כלפי בית"ר עקב הופעתה בלא רשיון (מאחר שהרשיון שניתן — נשלל רק 24 שעות לפני המשחק), וכל הכתבים, בכל השופרות הלא ידידותיים ביותר, נאלצו לשבח את המנצח הספורטיבי החשוב הזה.

על אף המכשולים הנוספים שהתאחדות העמידה בכדי להכביד על משחקה הנוספים של הקבוצה, ביניהם שלילת הזכות להשתמש באיצטדיון עוד שבת נוספת למשחק פרידה, נמשך המסע הספורטיבי של האורחים בהצלחה. הם שחקו עוד בירושלים נגד נבחרת ירושלים, ובחיפה נגד נבחרת שבאכ"אל-ערב ואיסלמיק, ונוסף על כך עוד שני משחקים עם בית"ר ת"א. משחק הגומלין התקיים בירושלים ביום 2 לספטמבר. אף המשחק הזה שנערך באיצטדיון ה" Y.M.C.A. היה יפה ומרתק ונסתיים בתוצאות 0:2 לזכות האורחים, וגם זה על ידי שער עצמי. וכתוצאה משפוט חד צדדי של שופט מצרי ממלווי האורחים.

המשחק השלישי, המכריע והאחרון, של האורחים נהקים שוב באיצטדיון המכביה בת"א. ביום ראשון לספטמבר, להפתעתם הגדולה של כל הסכסכנים הממשילים בא גם למשחק זה קהל רב מאוד — שלוה תוך התענינות והתלהבות את מהלך המשחק המכריע לאור נצחון אחד של כל צד, ובאותו הבלד שערים. ואמנם הקהל בא על ספוקו כאשר נוכח לדעת שהוא משתתף במאבק חריף ויפה של שתי קבוצות משובחות, אולי המשובחות ביותר בשתי הארצות השכנות. המשחק התנהל באיירה ידידותית: במרץ ובתוקפנות נסו היריבים להשיג את הנצחון, אך הוא נפל בחלקה של בית"ר, שגברה על המצרים שוב בתוצאה 1:4.

סיון לחסול עם סיום המשחקים של נ.ס.ק. החלו אנשי מכבי והפועל השליטים קולקטיבי של היהודים בהתאחדות האי לכ"ר — "לנצל" את ההזדמנות שנוצמה בית"ר ת"א להם ע"י ההתאחדות המצרית, או שהם עצמם הזמינו. בית"ר נתבעה ע"כ למשפט בפני... הגהלת ההתאחדות. וזה שהיתה התובעת (ולמעשה היתה צריכה להיות התובעת). הפכה לשיפוט. ובינתיים עד "למשפט" הפסקו מידית כל משחקי הקבוצה.

בית"ר לא התחמקה מברוד ומשפט. אדרבא. היא תבעה בירור ניטרלי בפני בית"ר דין בלתי-תלוי. שבפניו תוכל להוכיח שידם של המאשימים בכל הפרשה ועליהם לתת את הדין. השליטים בהתאחדות. כמוכח. לא השבו אפילו על הצורך וההגיונות להתחשב בתביעה כה צודקת. להיפך. הם השבוה כעלבו וזה נתן להם רחיפה נוספת לגלות בית"ר-רשאת את שנאתם לבית"ר ורצונם בתורבנה.

ישיבת הגהלת ההתאחדות. בה "שפטו" את קבוצת בית"ר. הרגימה והבליטה את כוונת היריבים. היו בישיבה נאומים "מתונים" ו"קיצוניים". היה שם "גינלמן" מאנשי "הפועל" אשר טען. כי כבר מזמן חשב "שיש לקצץ לבית"ר את הרגלים". ועוול הוא שבכלל מאפשרים לקבוצה זו לערוך הופעות ספורט. והיו כאלה שטענו ב"עדינות" שהיתה כאן פגיעה חמורה במשמעת ההתאחדות ופגיעה ב"יחסים הבינלאומיים" בשטח הספורט בינינו לבין המצרים. אולם כלם תמימי דעים היו. שיש להעניש ואף להעניש קשות. ולא נמצא אף צדיק בסדום. העונש המינימלי שהוצע היה הרחקה ל-4 חודשים. קנס וכו' וכו'. והעונש המקסימלי. שהשגאה מבצבצת ממנו. היה שנתיים הרחקה. רק בקשי הושגה הפרשה של 6 חודשי הרחקה ממשחקים מקומיים. שנה ממשחקים בינלאומיים וקנס כספי של — 50 לא"י.

לא הועילו לה לבית"ר כל טענותיה. לא עזרו לה התעודות שהציגה. לא הושם לב לשגיאה החמורה הנעשית על ידי עונש זה דוקא לגבי היחסים עם מצרים והקבוצות הלא-עבריות בארץ. השגאה גברה על ההגיון. היושר וההגיונות. כפו על בית"ר להמשיך במאבקה להוכחת צדקתה והבלטת רשעותם וזדוניותם של זוללי בית"ר. ובית"ר המשיכה!

בית"ר פנתה בחוזר לכל קבוצות ההתאחדות. וגם לצבור הספורטאים ולקהל הרחב. על מנת למחות נגד המזימה לחסול בית"ר הספורט-בית. ובפעם הראשונה בהיסטוריה של ספורט הכדורגל נקרא הקהל לאספת-המחאה ולא לאיצטדיון או לזירת. אספת-המחאה של בית"ר באולם אופרה מוגרבי על הנושא: "פוליטיקה בספורט". הפכה למאורע בחיי הספורטאים. בפני אולם מלא מפה אל פה גוללו הנאומים את הפרשה המקיפה של רדיפת בית"ר בכל השטחים ולאחרונה בשטח האספורט. בפני אלפי הנאספים סופר לראשונה בפומבי כיצד מתנהל המוסד "הכללי". הקרוי התאחדות הכ"ר ומי הם מנהליו. באסיפה חזרה בית"ר על משאלתה לברור נייטראלי ולהסול המשטר העריץ בספורט העברי. משטר "הפיפטי-פיפטי". וברות זו נתקבלו ההחלטות. לקול תרועות הקהל.

נראה שדעת הקהל. כשהיא באה לכלל גלוי ובטוי. הזקה יותר אפילו מתקיפות ועקשנותם של אלה שחשבו שהם "כל יכולים". כתשובה למכתבים למוסדות ואישים בצרף תביעות אסיפת-המחאה. נתקבל מענה מעיריית תל-אביב בו נמסר לבית"ר. שהענין נמצא בטפול. ואמנם. לאחר שהחלטת ההנהלה טובאה לערעור בפני בית הדין העליון של ההתאחדות. החליט זה האחרון למנות בית דין ניטרלי שגדון מחדש בכל הפרשה.

ארבעה חודשים לאחר התופעה נגד נ.ס.ק. קהיד והתחלת העונה פורסמו שני פסקי-דין נפרדים של הועדה. זכותה של בית"ר לשוב לשדה המשחקים הוכרה אנוכ נמות זה או אחר. שוב נתאכזבו כל אלה שחשבו. כי כבר גמרו את חשבונם עם בית"ר. ובית"ר תפיעה שוב. ובהצלחה גוברת והולכת.

הנביע
שנגול
ונמסר
לבריטים. —
ועוד התאחדות הריזניים הוכו כבר ע"י בית"ר, היה ברור שאם בית"ר תוצא מהמשחקים יפול הגביע בידי הקבוצה הבריטית "גנרס" — חיפה. דבר זה ברור היה גם לאנשי ההתאחדות ובכ"ז לא נרתעו מלמסור את גביע המלחמה 1943 לידי הקבוצה הבריטית, אשר מבחינה ספורטיבית לא היה זכאית לכך.

ועוד מעשה "חיובי". כדומה לעונש נגד בית"ר וכדי להיות עקביים במדת-מה הוטל עונש גם על הקבוצות הערביות שלקחו חלק בהארכת נ.ס.ק. מוכן מאליו שאלה לא חכו לברורים, ערעורים וכד'. להם היה המצב ברור, ולכן החליטו לצאת לחלוטין את ההתאחדות, אך הם לא הסתפקו בכך. הם יצרו התאחדות נוספת בארץ ובקשו לכך את הסכמת הפ.י.פ.א. ואם כי זו דחתה את דרישתם באופן זמני, עד לברור, אין ספק שצעדם זה הרס במדה רבה את הפרטיציפציה של ההתאחדות המוכרת, המתנהלת ע"י אנשי "מכבי" וה"פועל".

המשחקים
בעונת
1943/44.
נדמה היה ליריבי בית"ר, שהרחקת הקבוצה לחדשים מספר מהמשחקים, תוריד לפחות את רמתה, ויוכלו לה בנקל בשרה. ושוב הפתיחו הבית"רים. לכשניתן להם להשתתף במחציתה השניה של הליגה המלחמתית נצחו בכל המשחקים הללו, ורק אחד סיימו בתיקו.

במסגרת המשחקים הבינלאומיים הוסיפה בית"ר ת"א עוד נצחון וכבוד לספורט העברי בארץ, בהכותה את קבוצת ה"קורינטיאנס" — נבחרת הצבא בכל מחנות הארץ ובכל השרותים — בתוצאה המשכנעת של 0:3. זהו בעצם המשחק היחידי שקבוצת "קורינטיאנס" הפסידה בכל שורת משחקה במזרח התיכון.

גביע
ה"אביב"...
בימי הפסח של אותה העונה צצה לפתע הצעה לארגן משחקי גביע בשם "גביע אביב" בין הקבוצות התל-אביביות. ההתאחדות הא"י נתנה את חסותה לכך ונקבע לוח המשחקים. צריכים היו להערך שלשה משחקים, אולם לכשהמשחק הראשון נסתיים בנצחון המשכנע של בית"ר ת"א נגד הפועל ת"א בתוצאות 0:3, והיה ברור שהגביע יפול בידי בית"ר, נדחו יתר שני המשחקים. לא עזרו לה לבית"ר תביעותיה החוזרות והנשנות לקיום המשחקים וסיומם. המשחקים לא נתקיימו עד כה. וה"גביע האביב" שנקנה עומד מבושש באחד מארונות ההתאחדות, לבושתם של אלה, המכונים "את עניני הכדורגל".

נסיון לחסול
אינדיבידואלי...
בדברים. יד המקרה זמנה להם את האפשרות לנסיון זה. וכך היה הדבר: למשחק, שנערך ב-28.5.44 באיצטדיון המכביה נגד מכבי-רחובות, ואשר בשא אוסי ידידותי, נשלח שופט-טירון שכשרון-השפוט שלו היה מוטל בספק. שגיאותיו של השופט הוציאו את שחקני הקבוצות משווי המשקל, מה שהביא לכך שאחד משחקני בית"ר סרב לצית לפקודת השופט לעזוב את השדה והמשחק הפסק בינתיים פרץ וכוח עם השופט ושומר הקו, וזה האחרון נגע קשה ע"י אחד משחקני בית"ר. מבלי לגסות ללמד כל זכות להתנהגות זו, יש לציין שדברים מעין אלה כבר אירעו בשדה המשחקים ע"י שחקני קבוצות אחרות, ואף שלרוב לא עברו מוסדות ההתאחדות והנהלת אגוד השופטים לסדר-היום, והיו מענישים עבדין זה או אחר, בכל אופן מעולם לא ניסו לשוות למאורע דוגמת זה חשיבות. הוצאת מגדר הרגיל, אך לא כן היה לגבי המקרה הנ"ל. ישיבת ועדת המשמעת הרגילה שבדרך כלל אף פעם לא ייחסו לה כל-חשיבות ואיש לא היה מתעניין בעבודתה. הפכה לישיבה של בית-דין ממש, נוכחו בה בציגי הנהלת ההתאחדות, כל הנהלת אגוד השופטים, עתונאים וכו'. התכונה סכיב ישיבת הועדה הוכיחה שמנסים לביים

משפט חדש נגד בית"ר, וכן היה, תברור היה קצר. בנמוקן נציג בית"ר אפילו לא התחשבו ופסק-הדין של ועדת המשמעת עסק בהרחקת שתקני בית"ר משדה המשחקים, מעין חסול איגדיבידואלי, עונשים החורגים ממסגרת כל מסורת הוטלו על חמשה שתקני בית"ר ובתוכם ראשי-הקבוצה, שהודח משום-מה מתפקידו פצויים כספיים, נזיפות, החראות וכו'. בקצור, גיפות מקרה רגיל והפיכתו לתופעה יוצאת מהכלל, וכל זה בכדי להזיק, ואם אפשר, לשבר את בית"ר ושחקניה, אך לא עלה הדבר בידם, על אף הכל, המשיכה בית"ר בהצלחה את משחקיה בהעדר הנענשים ולמגינת לבם של שונאיה.

אגוד השופטים וכן המקום להקדיש שורות מספר לאותו המוסד, הקרוי אגוד השופטים, להלכה צריך היה מוסד זה להיות חלק בלתי נפרד מההתאחדות, אך למעשה הפך למוסד בלתי חלוי, השולט בכיפה בשדה המשחקים. הוא השולח שופטים לפי שקול דעתו, והוא-הוא שקובע מי שופט טוב ומי לא, מוסד זה מתנהל ע"י חבר אנשים ש"נדבקו לכסאותיהם" והם "מכוונים" את הענינים, שנים עברו מאז באו אלה לשלטון, שום הישג אין אתם, הם לא הצליחו תוך שנים להגך אפילו שופט אחד ראוי לשמה הם עשו הכל על מנת להרחיק מן הפעולה כל שופט בר-משקל, שעלול היה להפך לבעל השפעה במוסד, הם הצליחו להשניא עצמם על מרבית קבוצות הכדורגל בארץ, הם הצליחו לבייש את שמנו בהופעות בינלאומיות, ובכל זאת הם-הם הקובעים גם כיום בהלכות השופטים, השפוט והעונשים לעבריינים.

לא זה המקום להביא את כתב האשמה, החמור כלפיהם, אך אין לעבר בשתיקה על מוסד זה בסקירתנו זו, מאחר שהשולטים בו, הבליו תוך שנים אלה הבלטת"יתר את גודל שנאתם לבית"ר ת"א כלביתריים, בדרך כלל, רבים היו הבית"רים שנסו את מזלם בשטח השפוט, ולא מעטים מהם עברו בהצלחה מבחנים תיאורתיים ומעשיים, אולם — מעולם לא נתן להם להגיע לעמדה כל שהיא, נדחו מהשפוט במשחקי הליגה הראשונה, והיחס אליהם הביא לבריחתם מהאגוד אחד-אחד, וגודלו של כל שופט, החשוך באהדה כל שהיא לבית"ר, אינו טוב מזה, גם אתו עושים חשבון.

ואין לעבר על זה בשתיקה-מצוד טעם, שופטים אלה, המצויים על משפט וצדק, עשו הכל ביחסם לבית"ר ושחקניה בכדי שלא יוכבדו לא כמוסד ולא כחידים, במשפט המפורסם, שנוכר לעיל, ובכל הופעה אחרת שלהם לדיון בעברין שזיה במקרה שחקן בית"רי מת"א או ממקום אחר היו אלה מופיעים בתביעות דרס"טיות קשות, שהשנאה העזרת בצבצה מהם, מובן שאין הדברים הכתובים בזה מיוחסים לשופטים עצמם, שחלק מהם לבטח סולד בכל המשחק הזה של הנהלתם, אך אין בכחם להדיחם, בהעדר משטר דימוקרטי בחיי הכדורגל שלנו.

כדוגמא בולטת ליחס המיוחד אל בית"ר ת"א נביא את העובדה הבאה: בחיי הכדורגל הנהג גביע של אגוד השופטים, הגמסר מדי שנה בשנה לאגודה שהתנהגותה בשדה המשחקים היא לדוגמא, מאז נרד גביע זה מקבוצה "מכבי" לקבוצת "הפועל" חוזר חלילה, עד שכעונת 44/45 התברר ללא ספק שבית"ר ת"א היא הקבוצה היחידה, שתוך כל העונה לא נענש איש משחקניה ואין כל טענה כל שהיא לגביהם, והגביע באותה העונה מגיע לבית"ר, והנה לפתע ישבו והחליטו, כי מאחר שלא נמצאה קבוצה הראויה לכך (?), יישאר הגביע בידי אגוד השופטים כפרס להנהלת האגוד עבור "הכמתם" היתרה, מאז מחכת הגביע לגואל, אשר מי יודע מתי יבא...

הצי ליהג באותם חדשי ההרחקה של בית"ר ממשחקים, הנהיגו במקום הליגה מלחמתית הרגילות משחקים, שכוננו בשם "ליגה מלחמתית", עם בטיל פסק-הדין הנידוני נגד בית"ר הוטלה חובה על הנהלת ההתאחדות לשתף את בית"ר בחצי השני של הליגה, כלומר רק בסבוב אחד בלבד, גדלית-ברירה השלימה בית"ר עם העובדה שלא תוכל לזכות באליפות הליגה

1943/44

הזו אך תוך משחקי מחצית זו הוכיחה ללא ספק שעומדת היא מעל לכל יתר הקבוצות. בית"ר סיימה את משחקה בסבוב השני של ליגה זו ללא כל הפסד. רק משחק אחד סיימה בתיקו כאשר חמשה מטובי שחקניה נעדרו לרגלי העונש המפורסם, כנ"ל.

שום דבר לא עזר לשונאי בית"ר. גם הנסיון לחסול קולקטיבי, גם הנסיון לחסול אינדיבידואלי נסתיימו בכשלון. בית"ר שרשה את כל המוקשים שטמנו לה, והוסיפה לצעוד בראש הכדורגל הא"י גם בעונת-החורף זו כשהיא מתקדמת ומתפתחת ונכנסת תוך בטחון לעונת 1944/45. העונה הטובה ביותר שבתולדותיה.

עונת 1944/45 היתה זו עונה מסודרת פחות או יותר, ואם גם התחילה כאחור בגלל אחד ה"משברים" הכרוניים של "הידידים" מאנשי הפיפטי-פיפטי, הרי התנהלה כסדרה עד לסיום העונה. בעונה זו חולקו משחקי הליגה לשני מחוזות — מחוז הדרום ומחוז הצפון. ובאותה עונה השתתפה בית"ר שוב בהופעות בינ" לאומיות חשובות, אשר בכלן עמדה במבחן וסיימה בנצחון ובכבוד, כמו במשחקים נגד סדקל סג'ס — בירדן, O.C.P. — דמשק, ואתריס. ועל הכל זכתה במשחק הקשה ביותר בכל הקריירה הכדורגלנית שלה. הלא הוא המשחק נגד היידוק מספליט. בעונה זו התקיים גם המסע של בית"ר ת"א לסוריה והלבנון, שעליו עוד ידובר להלן. בכל העונה הזו לא הפסידה קבוצת בית"ר בארץ אפילו משחק אחד.

בית"ר ת"א הכנסה לליגת הדרום במשחקי הליגה המלחמתית של עונה המלחמתית — זו בשני הסבובים לא הפסידה אף משחק, ורק במקרה סיימה אחד מחוז הדרום ממשחקה בתיקו. מעמדה כצועדת בראש הטבלה היה בולט מאוד.

בליגת הצפון הגיעה לאליפות קבוצת "הפועל" ת"א. ובתקופה הזמן למשחק בין אלופי המחוזות כפי שנקבע, וכדי להכריע מי היא אלופת הארץ — החלט לפתע לבלי קיים משחק זה. הכוונה היתה ברורה: לא לתת לבית"ר את תואר אלופי הארץ. וכבר הפך הדבר למסורת לא לסיים משחקים שבהם עומדת בית"ר לזכות בתואר אליפות או בגביע, ואם "הפוליטיקאים" מאנשי ההתאחדות מנעו תואר זה באותה עונה, הרי זכתה בית"ר לכתר האליפות בעיני כל ספורטאי הארץ, שלוו בחבה ובהערצה את משחקה בכל מקום.

ובתרועות חיבה ועידוד קידמו את בית"ר ת"א בעצותה לשדה המשחקים כיום הנצחון הגדול שלה — הנצחון על היידוק.

גולת "באפריל 1944, בעצם ימי הקרבות, הוציא המטה הראשי של טיטו הכותרת של פקודה לכל הפרטיזנים — שחקני כדורגל לשעבר — לאמור: עברו את משחקי בית"ר - קווי האויב והאספו באי וויס המשוחרר. 15 יצאו לדרך. רובם חברי קבוצת "היידוק" מספליט, אך למקום הרכוז הגיעו רק 11 מהם ויתרם מצאו את מותם בדרכים. ואף-על-פי-כן קמה ונתארגנה קבוצה נבחרת של הפרטיזנים. היא הספיקה כבר לסייר ולנצח עשרות קבוצות באיטליה, מאלטה ומצרים ולרכוש את אהדתם של מאות אלפי צופים." (משמר — 7.545)

ככה הוקמה מחדש קבוצת "היידוק" מספליט, אחת מהמשובחות בקבוצות יוגוסלביה ומרכזו אירופה. בסבוב התעמולתי הנרחב שלה לכל ארצות המזרח התיכון, סרה גם ארצה ל-3 משחקים בלבד. שנים מהם היא מסרה למכבי, ואחד לנבחרת הצבא הבריטי בחיפה. עד למועד בואה ארצה שחקה כבר 54 משחקים, מהם הפסידה רק 5 פעמים. יחס השערים היה 72:283. לטובתה. היתה זו קבוצת כדורגל וקבוצת פרטיזנים-לוחמים. "הננו לא רק נציגי ספורט, אלא גם נציגי עם לוחם", כה אמר מפקד הקבוצה במסיבת קבלת הפנים.

בית"ר "זוכה" קבוצת היידוק לא יכלה בשום פנים להקציב יותר משני משחקים למשחק לקבוצותינו בארץ, ומאליו מובן שהמו"מ התנהל בין "מכבי" ו"הפועל" עם "היידוק" ת"א. מכבי" ת"א שהצליח להשיג את התסכום עם האורחים החליט תחילה למסור את המשחק השני ל"הפועל" ת"א. אולם אנשי הפועל עמדו דוקא באותם הימים לצאת לסיור ספורטיבי בקפריסין, ומחוסר ידיעה ברורה

דחו את תשובתם הסופית למכבי ת"א מיום ליום. דבר זה נוצל על ידי בית"ר ת"א אשר הצליחה לחתום על הסכם עם "מכבי". ביחס לקבלת המשחק, ולמרות שהתנאים הכספיים שהוצעו לבית"ר היו ירודים מאד, הסכימה בית"ר לשחק על מנת "לזכות" לשחק נגד קבוצה אירופית ממדרגה ראשונה. לא הועילו אחרי כן ל"הפועל" כל מאמציו לבטול המשחק, לא הועילה אכילת הקורצא בפני היוגוסלבים מצבא טיטו, שהם עומדים לשחק נגד פשיסטים. המשחק נקבע ולא נחזן לשוני.

רק יד המקרה גרמה לכך שבית"ר ת"א השתתף בסבוב של היידוק ועל ידי כך חוסיף כבוד רב כ"כ לה ולכדורגל העברי בארץ. לו נמשך הנוהג של הדחת והחרמת בית"ר גם אז, לא היתה ארצנו זוכה לנצחון ספורטיבי גדול וחשוב זה.

משחק הראשון של היידוק, שנתקיים בשבת 5 למאי 1945, משך אליו קהל עצום, והוא הביא לנצחון משכנע של "היידוק" על מכבי ת"א של "היידוק" בתוצאות 2:7.

"במחצית הראשונה ירו האורחים 6 שערים, ביניהם אחד במכת ראש נפלאה וספגו שער אחד מהמכבים. במחצית השניה ירו היוגוסלבים עוד שער אחד מיד בראשיתה, ומאו עסקו בעיקר במשחק ראוה". (גלגל" 10.5.45)

ועם קבוצה זו יצאה למבחן למחרת היום, ב"6 למאי, קבוצת בית"ר. היה זה היום הגדול ביותר של בית"ר בכל עברה הכדורגלני.

המנורה מול "15 אלף מסתכלים עקבו במתיחות בלתי רגישה ובצפיה דרוכה אחד הכוכב האדום המשחק העז בין הפרטיזנים היוגוסלבים לבין הבית"רים, במשך כל תשעים הדקות של המשחק לא הוריד איש את עיניו מן השחקנים. התעניינות כזאת של קהל האלפים טרם דאינו כאן בארץ, היה זה משחק להפליא. משחק חזק, משחק תוקפני. גם הסידיהם המובהקים ביותר של הבית"רים לא האמינו באפשרות של נצחון, אלה רק התפללו שההפסד לא יהא גדול, כי איך להאמין בהפסד קטן כשקבוצות חזקות אירופאיות ממדרגה ראשונה הפסידו בקרב עם הפרטיזנים?"

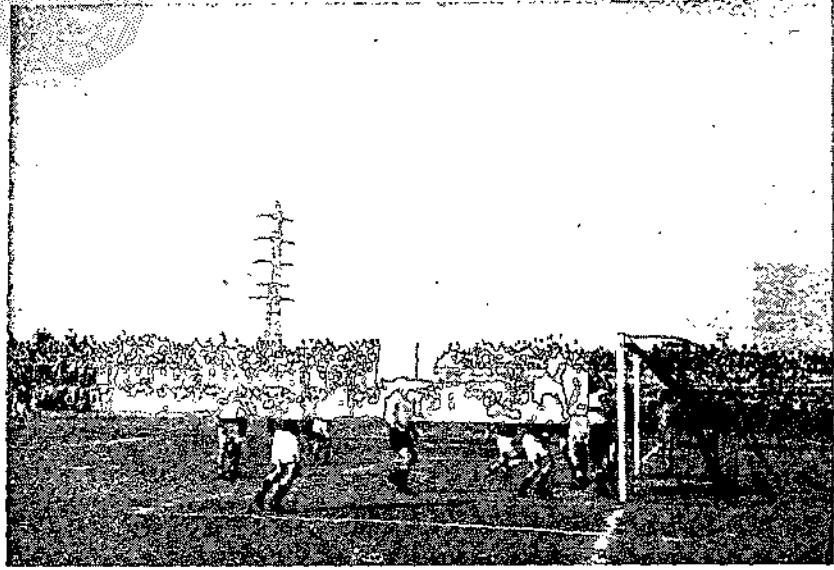
"אך היו שהאמינו, אלו היו הבית"רים — שחקני בית"ר. הרגש הפטריוטי המפעם בקרבם, רגש הכבוד הלאומי והאמביציה הספורטיבית המפותחת שלהם צוו עליהם לנצח. לנצח ויהי מה". הפרטיזנים היו לבושים בחולצות לבנות עם כוכב אדום, הבית"רים בחולצות כחולות עם מנורה. החל הקרב בין המנורה בעלת שבע הקנים לבין הכוכב האדום". (ל. 5. — "המשקיף" 7.5.45)

נצחון זה משחק של 90 דגעי קרב מענין ומרתק, הנצחון הושג לבית"ר בשער 2:4 הודות למאבק בלתי פוסק מהרגע הראשון ועד לאחרון. הפרטיזנים הופתעו מעמדתם האמיצה של הבית"רים. המשחק נפתח ע"י התקפת נמרצת של בית"ר על שער היריב וכבר בדקה השמינית לאחר מסירה יפה מבוגדנוב מצליח גרינולד להבקיע את השער הראשון. ברגע ה"24 מבקיע פנץ את השער השני.

הקהל נדהם ומרוגש. צעקות העידוד מדרבנות את הבית"רים הזוכים כעבר 4 רגעים בעוד שער ע"י סימון. התלהבות הקהל עוברת כל גבול והבית"רים גלחמים ביתר עז ומשיגים ברגע הארבעים שער רביעי ע"י בעיטה שטוטה של ורמש לפנת השער. רק ברגע האחרון עולה ברגלי הפרטיזנים להבקיע את שער הכבוד של מחצית זו.

המחצית השניה עמדה בסימן התקפות נמרצות של היוגוסלבים אשר ניסו ככל כוחם, מרצם ויכולתם לשבר את הגנת בית"ר, ולא עלה הדבר בידם. בחומה בצורה היתה הגנת בית"ר עם מזרחי, שניאור ולוניה בראש, כל ההתקפות הסוערות ביותר התנפצו לקיר זה. רק עשר דקות לפני הסיום מצליחים הפרטיזנים להבקיע שער נוסף ואחרון במשחק.

קהל האלפים התפרץ למגרש עם הסיום, ונשא על כפיים את הספורטאים העברים שזכוהו ליום גדול כל כך של כבוד ותהילה לכדורגל העברי בארץ.

התקפה של חלוצי הידוק על שער בית"ר. Hayduk forwards at Betar's goal.

הלי הנצחון נצחון בית"ר עשה לו כנפים ומכל קצוות הארץ התקשרו לדעת אם אמנם אירע הדבר. תוצאות ההתחרות נמסרו בכל העתונים, שדחו לקרן זוית את חדשות המלחמה האחרונות. בתיאטראות, בתי קלנוע, בתי הקפה ובחברות, בכל מקום היה הנצחון הגדול של בית"ר לשיחת היום. "האמנם געשינו לאומה ספורטיבית במידה כזאת שמאורע ספורטיבי מאפיל על מאורע מדיני?" כך שאלו האנשים. ואמנם ההתלהבות הייתה משכרת ממש. טלגרמות ברכה שוגרו ל"מצודת-זאב" ע"י אוהדים, ידידים, ומוסדות התנועה הלאומיים. מאלפת מכלם טלגרמה מיוחדת במינה, שנשלחה ע"י חולי המחלקה הפנימית של "הדסה" ירושלים, בה הם מברכים את הבית"רים לנצחונם הגדול.

ההתלהבות וההכרה בגודל הנצחון הספורטיבי ובכבוד שהוסיף לכדורגל העברי היתה לנחלת הכלל. כל העתונים, בלי יוצא מהכלל, שבתו את משחקם המשובח של הבית"רים, ומסרו תאודים משדה המשחק, כדאי לציין חלק מהתאור היפה של "ידיעות אחרונות":

"צעקות של עידוד ליוו את השחקנים משך ככל המשחק, כאשר מישחו קרב את הכדור לשער היריב. הפך האיציטדיון לזירה גועשת וקול ההמון עלה למרומי השמים. במשך תשעים רגע שכחה ת"א את כל דאגותיה והיתה לה דאגה אחת ויחידה שקבוצת הכדורגל המקומית תנצח את יריבה. חברי "מכבי" וחסידיה וחברי "הפועל" וחסידיה, נשכו אמנם, את שפתותיהם, אבל ונשפתים האלה נפתחו לקריאת שמחה כשהובקע עוד שער ועוד שער ע"י בית"ר. ואנשים מחבקים זה את זה בשמחה מתפרצת, כובעים עפים באויר ומטבעות של שילינגים ועשרה גרושים ותצאי לירות ולירות מחליפים בעלים."

לאחר המשחק נגש מפקד קבוצת הפרטיזנים ליו"ר הסקציה של בית"ר ת"א, ואמר לו: "היה גאה, לא רק קבוצת כדורגל יש כך, יש לך קבוצת לוחמים, ואכן צדק האיש!"

המסע ללבנון. לאחר שנתיים של דחיות הבטיחה בית"ר ת"א למלא את הבטחתה ולסוריה — להומנטמן — בירות ולהחזיר לה משחק על מגרשה. לרוע מולת של בית"ר ומעקבות הנהג שלה לשמר על הסכמים גם לשמור על איגו נהג נאלצה בית"ר לצאת למשחקים אלה בלי טובי שחקניה. לא יצאו לשם לוגיה. גמבש שניאור, גרינוולד וורמש. ואם נציין שבגלל בדיקות קפדניות "מיוחדות" בגבול לא יכלו להגיע למשחק הראשון גם בוגדנוב ויחזקאל, נמצא שאין פלא שבמשחק הראשון בבירות ניצחה בית"ר. במשחקה נגד קבוצה נבחרת של סג"ס והצבא. בה השתתפו שלשה שחקנים בריטיים מקצועיים, מדרגה ראשונה. את משחקה השני סיימה בתיקו — נגד קבוצה נבחרת של הומנטמן סוריה והלבנון. הקבוצה שנצחה את נבחרת מכבי א"י חדשים לפני כן על אותו המגרש.

המשחקים שנועדו להערך בחלב בוטלו כאשר בית"ר הגיעה כבר למקום. וזה כתוצאה מלחץ הממשלה כדמשק שלא להרשות משחק בחסות דגל עברי. ולשחק בלי הדגל הלאומי סרבה בית"ר בכל תוקף, למרות התערבות מצד חוגים שונים. בית"ר וותרה על המשחקים ועל חלק מההכנסה ושמרה על כבוד הדגל, הוא כבוד הלאום...

ההפסד בבירות היה כאמור לעיל ההפסד היתירי של בית"ר בכל אותה העונה. מלאי מרץ ועודד מהסיום המוצלח של עונה זו נכנסו הבית"רים לחופש השנתי. תוך תקווה לשוב לעונה עוד יותר יפה ומעניינת. אך לא כן קרה הדבר.

עונת 1945/46 עונה זו נפתחה בסכסוך ובמשבר הגדול ביותר בין ה"שותפים" בהתאחדות. מקור הסכסוך געוץ בעובדה המעציבה, שעם תם עונת החפש, כאשר לשחקנים מותרת העברה מקבוצה לקבוצה, נתברר ל"מכבי" שאנשי "הפועל", או יותר נכון קבוצותיהם, ערכו קציר בקבוצות ה"מכבי". מכל קבוצה מכבית העברו לפתע כמה שחקנים לקבוצות "הפועל" שבאותם המקומות. לפתע נתקבלו למעלה מארבעים בקשות העברה של מכבים, אשר לפתע הפכו לאנשי "הפועל". מסתבר שהתבטחות שנחנו לאלה הו כח משיכה די בולט על מנת ש"המכבים" הללו יחליטו לעבור לקבוצות זרות. טבעי היה ש"מכבי" יעמד על כך שלא יערך קציר בשורותיו, אם כי מבחינה פורמלית היתה רשות לשחקנים לעשות כן. "הפועל" עמד על "זכות ההגדרה" של כל שחקן לעבור בתקופת החפש לכל קבוצה אחרת, ו"מכבי" הציץ להנהיג חוקת-הסגר: כל שחקן שיחליט לעבור לקבוצה אחרת בלי רשות קבוצתו צריך יהיה להמצא בהסגר של שנה מחפש לחפש. ריב זה שנתגלע ערב. התחלת העונה לא איפשר את התחלת הפעולות. המו"מ הממושך החריף את היחסים בין שני הגושים והביא לקרע טוחלט. ואז עשה כל אחד שבת לעצמו והחל לטפל בארגון משחקים מיוחדים של קבוצותיהם בצרוף אלה מהמעוטים שיסכימו להצטרף אליהם.

עמדת בית"ר "מכבי" ערך את השוביו מתוך בטחון שבית"ר הוא פרטנר מובטח במשבר הגדול שאין אפילו צורך לשאל בעצתה. אך לא כן השבה בית"ר. לנוכח הנסיון המר בעבר, בפרט הנסיון עם משחקי "מגן הארץ" כאשר ה"מכבי" הבטיח לא לחזור יותר ל"סיפטי-פיפטי" — הבטיח ולא קיים — הסתייגה בית"ר מכל הסדר של משחקים שאין בו לפתר את השאלה ביסודה. דחיינו הסדר שיבטיח את מעמדה של בית"ר בהתאחדות הא"י לכ"ר. וגם לנושא הסכסוך עצמו קבעה בית"ר עמדה: בית"ר, שהבינה לנימוקים אשר הניעו את מכבי לדרוש הסגר מיוחד על השחקנים, תבעה בכל זאת את זכות השחקנים בתקופה מסוימת להחליף את קבוצתם. סוף-סוף שחקנינו הנם חובבים ואין לקשר אותם לקבוצתם תוך תקופה בלתי מוגבלת. בפרט ששחקן חובב, המוכנס להסגר, עלול בתוקף עונת ההסגר לאבד את כושר המשחק שלו. עמדת בית"ר, שנמסרה לשני הגושים, נגממה מתוך התנחה. שבית"ר ת"א, שלא יהיה לה עם מי להתחרות, תאלץ בסופו של דבר להצטרף לאחד הגושים.

משחקים ידועים זו היתה לבית"ר עונה של משחקים יידישתיים בלבד. עם קבוצות צבאיות ועם קבוצות בית"ר האתיות תפשו למעלה ממחצית העונה, שהיתה דלה ועניה. המשחקים החשובים ביותר של תקופה זו היו שתי ההופעות נגד מכבי ת"א בהרכבה המחדש. בהם הפסידו במשחק הראשון ונצחו במשחק השני. כל יתר המשחקים לא הצטיינו בשום דבר מיוחד. הנהלת הסקציה השתדלה לשמר על הקיים ולהמשיך בהופעות כל שנה. בכל העונה הזו לא נפגשו קבוצות בית"ר עם איזה שהיא קבוצה של "הפועל", וזה בגלל החרם שהוטל. ע"י מרכז "הפועל", ושאסר על קבוצותיו לשחק עם בית"ר כל משחקים יידישתיים.

הורה למשטר הרקוב הסכסוך בין הגושים היריבים. היו בחדשים אלה ימי עליה, כאשר נדמה היה שנפקחו העינים ובשלה ההכרה להכניס סוף למסלול רגיל ומקובל את הנהלת הענף הספורטיבי הזה. בימים ההם החליטו אנשי "מכבי" להענות סוף-סוף לדרישת בית"ר ולקרא לאסיפה כללית של ההתאחדות. אסיפה שהתרמה ע"י קבוצות "הפועל", ואז באותה האסיפה, הבטיחו אנשי "מכבי" לצבור כי עבר זמת המשטר הישן, ומעתה יקום משטר חדש אשר יכבד את זכויות המעוטים, וההשפעה במוסד תהא יחסית לבחנות הספורטיביים, המופעלים ע"י אגודה זו או אחרת. אותו דבר הבטיחו גם אנשי "הפועל" חגיגות לקבוצות העמק והאחרות, שהנה מעתה יושלט משטר דמוקרטי והרוב יקבע הלכה, אך אלה היו רק דקלומים. שליחים של שני הצדדים הוסיפו להפגש למו"מ רשמי ובלתי רשמי, זה וזה לזה וזה וזה לזה. "מכבי" הרשה להעביר את מרבית השחקנים באותה העונה, "הפועל" הסכים להכניס להסגר את היתר, וחוקת ההסגר נתקבלה ע"י הגושים הללו. ולאחר נסוהים שונים, ובהתחשב עם "רוח הזמן", החלט לחזור למשטר הרקוב של פיפטי פופטי בצורה מחודשת, ואם שלבית"ר "זכותה", כאילו, בניצוגות עם דעה מחייבת, הפיו הבנס להזיים הפרלמנטריים של ההתאחדות מנהג הווסו, כלומר כל אחד מגושי "הידידים היריבים" יכול להטיל ווסו על כל החלטה שלא תהא לפי דאות עיניו.

לחנם הלכו, איפוא, לאבוד שבעה חדשים ועונה שלמה של משחקים. האנשים לא למדו דבר ולא שכחו דבר. שוב החלה לדפק המכונה התלודה והלא-יעילה של התאחדות הכ"ר הא"י.

עונה 1946/47 לסכסוך הממושך היתה גם תוצאה חיובית אחת והיא שועדת הליגה והגביע, בעצם הועדה המכוונת את כל מהלך המשחקים, הרכבה מ"ד אנשים, איש אחד מכל אגודה של מכבי, הפועל, בית"ר וזכמן. ליו"ר הועדה נתמנה איש יכת ארתור באר, אשר נסיונו ואי-תלותו בעונה זו, זכן העזרה שקבל מיתר חברי הועדה הוכיחו שאפשר לקיים כדורגל סדיר בלא להתקיר כל וכתנות פוליטית מחוסרת תכלית, שהיא שהצעידה את הענף מדחי אל דחי.

זו היתה העונה הפורייה ביותר במספר משחקיה, היה טעם למשחקים מאחר שהבטחה עליה וירידה של שתי קבוצות מליגה א' לליגה ב', וחבל שלעונה לא היה סיום נאות.

בית"ר בראש לאחר תקופה של שש שנים הנהגו מחדש משחקי ליגה ארצית בליגה הראשית, ובשני מחוזות בליגה השניה, שוב נקבעה טבלת משחקים למחצית עונה מבלי שיצטרפו לקבע כל שבועיים טבלת לשבועיים הבאים. הכנס גם סדר במגרשים, שנבדקו ע"י ועדה מיוחדת, והעבודה נכנסה למסלול.

בית"ר ת"א, אשר גולשה בעונה החולפת, מהעדר יריבים רציניים וממעוט משחקים סדירים, פתחה את העונה באמונים אינטימיים על מנת לקחור לקבוצת

אליפות ישראל 1947

בית"ר ת"א — מכבי ת"א 2:1. במשחק הליגה המכריע (עונת 1946/47).
Betar Tel-Aviv beats Maccabi Tel-Aviv 2:1 on decisive match
(season 1946/47).

את כשרה. ואמנם הצליחו השחקנים להחזיר עטרה ליושנה. כבר במשחקים הראשונים היה ברור שבית"ר התליטה להשיג את אליפות הליגה. ואמנם, בכל משחקי הליגה של עונה זו לא הפסידה הקבוצה אף משחק אחד. (אם כי אכזבה שתי נקודות יקרות כתוצאה מאי-הופעה למשחק נגד מכבי ת"א, בגלל סכסוך בין האגודות) ורק שני משחקים סיימה בתיקו. כנצחון החשוב ביותר והקשה ביותר ייחשב בלא ספק המשחק נגד מכבי ת"א. שצריך היה לקבע את גורל הליגה. "מכבי" היתה זקוקה לתיקו בכדי להשיג את האליפות ובית"ר היתה חייבת לנצח למען האליפות. והיא נצחה. היה זה אחד המשחקים היפים ביותר של העונה. שני הצדדים חשפו את מלוא יכולתם. מכבי ת"א, שבשנותיה האחרונות, לאחר שהכניסה לשורותיה שחקנים צעירים ומוכשרים, היתה לאנו קשה לפצוח. והבית"רים העקשנים לחמו כדרכם על כל כדור במסירות ובנאמנות. וקשה היה לצד אחד להתגבר על משנהו. בית"ר הבקיעה את השער הראשון ומכבי החזירה ונדמה היה לכלם שהמשחק יסתיים בתיקו, אבל הכרח הנצחון קבע, וכארבע דקות לפני הסיום עלה בידי בית"ר לזכות בשער נוסף, בשתי נקודות מכריעות ובעמדה מוחלטת בראש הטבלה. עוד שני משחקים, שלא יכלו להכריע בטבלה, עמדו לפני הבית"רים בכדי לזכות באליפות הרשמית. אך "לפתע" החליטו האחראים לדחות משחקים אלה לראשית העונה הבאה. כבר הפך הדבר למסורת לא לסיים כסדרם את המשחקים לכשבית"ר מועמדת לקבלת התואר. שוב נמצאה אמתלה של תופש וכו', ושני משחקים אלה נדחו לעונה הבאה שאמנם הגיעה. אך בית"ר כבר לא יכלה להופיע בה. היא הוצאה מחוץ לחוק על פי פקודת ממשלת א"י.

גביע א"י 1947
גם במשחקי הגביע של אותה השנה צעדה בית"ר מחיל אל חיל. היא הגיעה למשחק הגמר עם מכבי ת"א, וסיימה את התופעה בתוצאות 3:3. היה זה המשחק האחרון של העונה. על פי החק היה צורך לקבע משחק נוסף. אולם — מאחר שהקהל פרץ למגרש 5 רגעים לפני הסיום, ונתפתח וכוח ביחס לשער השלישי — נדחתה אף החלטה זו לראשית העונה הבאה. החלט על הכרעה אחרי עונת החופש. אך ההכרעה לא יכלה לבא. לבית"ר אסור היה להופיע.

"ביתר" תל-אביב

בית"ר ת"א במשחק חצי-הגמר על הגביע הארצי-ישראלי (1947).
 Betar Tel-Aviv at the Palestine-Cup semi-final (1947).

זוהי סכום תוצאות משחקי הגביע:

0:4	סכוב א' — נגד "הפועל" ראשון-לציון
1:6	סכוב ב' — " " הצפון ת"א
0:2	חצי-גמר — " " פתח-תקוה
3:3	גמר — " " מכבי" תל-אביב
<hr/>	
4:15	ס"ה —

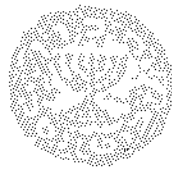
משחקי מ. ט. ק. בודפסט
 דוקא בעונה פוריה זו זכה הכדורגל הא"י לארח את אחת מהקבוצות הטובות ביותר של בודפסט. שוב העמד במבחן — בפעם הראשונה לאחר המלחמה — הכדורגל שלנו עם הכדורגל של מרכז אירופה. וראינו שאמנם רבה יכולת שחקנינו והם יכולים להתמודד עם יריבים חזקים מהעולם הגדול. בפרט לו סופקו להם התנאים הדרושים.

על אף הפסדה של בית"ר ת"א במשחק נגד הקבוצה האורחת בשעור 3:4 הוכיחו הבית"רים שהגם יריבים רציניים לכל קבוצות חוץ. חולשתו של שוער בית"ר היתה בעוכרי הקבוצה באותו יום, שאלמלא כן היו זוכים בנצחון. המשחק המהיר החזק והנקי של בית"ר, עשה רושם רב אף על האורחים, שציינו זאת בדבריהם לנציגי הנהלת הסקציה.

ראוי לציין את תרומתה של בית"ר לנצחון נבחרת ת"א על נבחרת בודפסט שיצגה ברשיון ההתחזות האונגרית, ע"י M. T. K. נבחרת ת"א זכתה בנצחון בשעור 1:3. על שער תל-אביב הגנו שני מגיני בית"ר ת"א יום-טוב ושניאודי, אשר שמשו חומה בצורה לשער. וכשורת החלוצים בלטו באותו יום שני הקיצונים של בית"ר, בוגדנוב וזרמש, השנים שפרצו וחזרו ופרצו את הגנת היריב, עד לנצחון.

צדים נעים ב"5 לאוגוסט, שלושה שבועות לפני התחלת עונת 1947/48, פורטמה במים עכורים. ע"י הנציב העליון הפקודה המכריזה על ברית טרומפלדור בא"י כעל תנועה בלתי ליגלית, מאחר שלדברי ההודעה שמשמה משרד לגיוס של הארגון הצבאי הלאומי בא"י, ואם שבדרך כלל התיחס חלק נכר מהישוב להכרזה זו בשיון גפשי גמור, הרי בתוככי ההתאחדות הא"י לכדורגל נתקבל הדבר מתוך ספק-מה, כסתר אמנם, אך בכ"ז ספק, שהתבלט מאוד כאשר באחת מישיבות ההנהלה הביע נציג "הפועל" את שביעת רצונו הגמורה מפזורה של בית"ר, ולא די בכך. פוזר בית"ר, שהכרז ע"י הממשלה הזידונית, נוצל ע"י אנשי הפיפטי-פיפטי בכדי לשלל מבית"ר את הישגיה בשדה, וכך נמסר הגביע ללא כל הצדקה למכבי ת"א וגם את אליפות הליגה שללו מכי"ר. אם שזו הגיעה לה בתוקף מעמדה

המרכזי דיאק (מ.ט.כ.) והשרי
עד מורהו (בית"ר) נלחמים
להשגת הכדור.

M.T.K.'s center-for Diak
and Betar's Goalkeeper
Mizrahi fighting for the
ball.

עוזר
הקבוצה
של

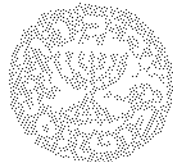
ומשחקות בכל אותה עונה, ולא עוד — נעשה נסיון להרים את מבנה קבוצות בית"ר על ידי היתוך שנתנו לשחקנים לעבר ללא כל הגבלות לכל קבוצה שירצו מתוך הנחה שתשחקנים יעברו. לא הועילה התערבותם של עסקני ומנהלי הסקציות, שנסו לשכנע את "מנהלני" המוסד, הספורטיבי העברי לאומי, שאין לנצל בצורה כה מבוזרת את המציאות החדשה שנוצרה. "הנחה" אחת נתנה לאלה, נמסר להם כי באם יעלה בידם לקבל אשור ל"מסגרת חוקית" חדשה והם ירכיבו קבוצת כדורגל, תתקבל הקבוצה למשחקי הליגה הראשונה. גם "הנחה" זו נתנה כנראה מתוך בטחון שהדבר לא יעלה יפה בפרט בחנאים של אז.

ואף על פי כן ולמרות הכל נמצאה הדרך להמשכת הפעולה. אם גם נמצאו כמה שחקנים בודדים, שמתוך פחד או חשבון, נצלו את החפץ שנתן להם הרי כלם בדרך כלל שמרו אמננים למסגרת הקבוצתית שלהם וחכו עד שתמצא הדרך לשתופם מחדש בחיי הכ"ר, וזו נמצאה עם ארגון קבוצת "נורדיה".

שם בית"ר נעלמה מדפי העיתונות הספורטיבית, נעלמה מעל מודעות עוד. יתנוססו הפרסומות המודיעיות על משחקים חשובים, נעלמה כשהיא נושאת עמה את כתר האליפות של הליגה הראשונה, ומן הכנותיה לזכות בגביע הא"י. אך בית"ר חיה וממשיכה להתקיים בנפשם של אלפי חניכיה וירידיה וספורטאיה, ואף בחיי הכ"ר עוד רב רשומה.

בית"ר נעלמה באותו יום אצל כאשר יד וירדנית גסתה לגדע בבת אחת את כל התנועה הלאומית, אך היא תופיע שוב ביום בו נהדל להיות תלויים בחסדי זרים, ושוב יפאר שם בית"ר את לחות המודעות, ושוב תפאר בית"ר ת"א את הספורט העברי הלאומי בנצחנות נוספים, בכל שדות פעולותיה.

שרגא

„נורדיה“ ממשיכה במסורת

פקודת השלטון הזר השאירה כמה מניגים של שחקני כדורגל ללא שלט. בית"ר הפסיקה את קיומה, אך שחקניה לא איבדו אף לרגע אחד את הקשר הנפשי עם התנועה שגידלה וטיפחה אותם. הם הרגישו עצמם תלויים זמן קצר ולא ידעו מה הדרך בה ילכו, ואנה יפנו. הם, שעברו תקופות סבל ודכוי במלחמה לשמם ולזכויותיהם, ידעו, כי תפארתם לא תהיה בדרכם העצמאית. אולט בשדות-זרים לא רצו לרעות. הם חפשו להם מסגרת עצמית. ומענין, כי אותו הקו ואותו הרעיון היו משותפים לכל השחקנים בארץ. מבלי שיהיה קיים ביניהם כל מגע ממשי בימים ההם.

וגם העסקנים המושבעים לספורט הלאומי, אלה אשר לחמו והקריבו הרבה מזמנם וממרצם לשם קידומו של הספורט הלאומי, גם הם לא רצו ולא יכלו להשלים עם העובדא של הפסקת הפעילות הספורטיבית של הנוער הלאומי — ולכן החליטו להקים מסגרת ספורטיבית טהורה עצמאית, אשר תשרת את הנוער של התנועה הלאומית בארץ.

והדבר קם ויהי. יחידים החלו להתארגן ולארגן את-המסגרת הארגונית של „נורדיה“ האגודה הספורטיבית לחובבים בארץ-ישראל. והמסגרת הצדה והאפשרויות המצומצמות — הכריחו את היוזמים והמארגנים להסתפק בהתחלה רק בפעולה מאומצת בענף הכדורגל.

וכמו בעבר, כן גם במקרה זה, נתקלו המארגנים בקשיים חדשים לבקרים. ההתאחדות הארצישראלית לכדורגל, שכבר חשבה לברוך ברכה „ברוך שפטרנו“ ואשר שותפיה רצו כבר להתחלק בירושה של בית"ר — לא הביטה בעין טובה על כל הדבר. הם ידעו, כי אם תקום תנועת ספורט לאומית — ממילא ובאפן טבעי

לוחם "נורדיה" בעת המשחק

נצחון „נורדיה“ ת"א על „הפועל“ ת"א 2:1 במשחק הליגה (22.11.47).
"Nordia" T.A. beats "Hapoel" T.A. 2:1 in a League-match (22.11.47).

ימשכו לשם כל שחקני בית"ר, וכך הוה. למרות הספקות והחששות נרשמו שחקני
לשעבר של בית"ר, ברובם הגדול, לשורות קבוצתיה של "נורדיה".

הנהלת ההתאחדות הא"י לכ"ר, שדנה בענין שחרור שחקנים, מצאה שיצאה
ידי "חובתה" בהכירה בקבוצת "נורדיה" ת"א כקבוצת ליגה א' (ולא ליגה
ב') כדברי כמה מהם. ברוב הכמתם) ובקבוצת "נורדיה" ירושלים כקבוצת ליגה
ב', ואין עליה חובה לדאג להקפאת השחקנים, כפי שדורשת החוקה. במקרה
שהדבר יכול להזיק לספורטאי הלאומי — משתנה החוקה. ושום דבר לא עור,
היחס השרירותי גבר, ובכל זאת לא זכו "הירשיים" אלא בשנים מן השחקנים, ותו
לא. יתר השחקנים שמרו אמונים לרעיון ולתנועה.

וכך החלה הפעולה. בהרכב חלש — שלקה בחסר במידה רבה, ואשר הושלם
בצעירים מבין הנוער — החלה "נורדיה" בעבודתה. עם השוער הצעיר שלה, בעל
העתיד אם כי חסר-הנסיון בהוות, הצליחה לשחק כמה משחקים ידידותיים בהפסדה
רק משחק אחד, שלא באשמתה. הדבר עודד במידת-מה את השחקנים והעסקנים
שהתאמצו בריכוז העבודה וביצועה.

כוכב-אור נוצץ הוזרר בחשכת הסבל של הקבוצה — הלא הם סכוי
הנסיעה לארצות הברית. שליחה של "נורדיה", אריה לזין, שטיפל בהשגת החוזה,
המציא חומר מלא-תקווה, אשר עודד ללא-ספק את העסקנים ואת השחקנים כאחד.
הסיכויים להתגשמות החלום עתיק-היומין שמשו מקור עידוד ונחמה בפעולה הקשה
היומיומית. והפעולה נמשכה והתקדמה. גם התפתחה מפעם בפעם בצורה משיבעת
רצון. והסיכויים להתקדמות ספורטיבית נוספת הלכו וגדלו.

אז התחילו משחקי הליגה הראשונה, שנתעכבו, כרגיל, לרגל הסכסוכים
הבלתי-פוסקים בהתאחדות לכ"ר. תחילה "נסתיימו" המשחקים מן השנה שעברה,
מלבד משחקי בית"ר, כמוכן, שבהם וזכו היריבים ללא קרב. אחר זאת קם "משבר"
קטן "בלתי-נמנע". לרגל שחרור שני שחקני "מכבי" לטובת "הפועל", ולאחר זאת
פרץ "סכסוך-השופטים". זה בלבד גרם לעיכוב של כמה שבועות עד שהשופטים
והנהלת ההתאחדות, שני הגופים "המוצלחים" מאד, באו ביניהם לידי הבנה, ורק
אז החלו משחקי הליגה.

ובשבוע שבו החלו משחקי הליגה נתקבלה הטלגרמה המשמחת מארצות-
הברית על הצלחת שליחנו בהשגת חוזה לשם נסיעתה של הקבוצה לארצות-הברית
בעונה הבאה. והודעה זו נתנה מיד דחיפה קדימה. לאחר תוצאת-תיקו באחד
ממשחקי הליגה, החלה שורת הצלחות, שלא פסקו עד היום הזה: רק הפסד אחד
במשחק ידידותי — מקרי בלבד, לרגל השתתפות שחקני-מילואים — בכל העונה,
ואף הפסד אחד בכל המשחקים הרשמיים. הקבוצה הלכה מחיל אל חיל והוכיחה
מעל לכל ספק את עליונותה.

עם החלטת או"מ על תכנית-החלוקה והתפרצות הערבים בארץ — חלה
הפסקה בפעולות הכ"ר. הדליי-האונים אשר בהתאחדות, במקום להתאים את
תכניותיהם למצב — אבדו את עשתנותיהם, והפעולה התכטאה שוב במשחקים
ידידותיים במסגרת מצומצמת בלבד. הדבר נתן מיד את אותותיו הרעים על דרגת
הכדורגל. רק אחרי שבועות רבים החלט סו"ס על ליגה מיוחדת "לשעת חרום",
במחוז ת"א. שגם היא אינה מוצאת לפועל בשיטתיות ובעקביות, אלא בהתאם
למצב-רוחם של האחראים.

תוך תקופה זו התעוררה גם הבעיה של השתתפות ארצנו במשחקים
האולימפיים, וההתאחדות החליטה להקים גוף מוציא-לפועל שעליו להקים את
הנבחרת הארצית. מובן, שבגושי-הנבחרת שותף מספר רב של שחקני "נורדיה",
אשר לפי-כשרם ודרגתם צריכים להיות את החלק העיקרי בנבחרת הארצית. אולם
גם תכנית זו לא בוצעה בשלמותה והביאה בעקבותיה רק תוצאה שלילית:

השוער "יוסף" מנצח את "מכבי" תל-אביב

"נורדיה" ת"א מנצחת את "מכבי" ת"א 4:1 (31.1.48).
"Nordia" Tel-Aviv beats "Maccabi" Tel-Aviv 4:1 (31.1.48).

הקבוצות, שנשברת אחדותן לרגל תחרויות הנבחרות, לא חזרו לאיתנו עד היום הזה, ומענין הנבחרת לא יצא ולא כלום. "הישג" רגיל של ההתאחדות שלנו.

לעומת זאת רוכזו כל מאמצי החלק "הפעילי" בהתאחדות לכ"ר בנסינות להפריע, אם לא למנע, לנסיצת "נורדיה" לארזה"ב. שליח מיוחד של מרכז "הפעיל" נסע למטרה זו לארזה"ב, וחזר עם "תכנית" על דבר נסיצת נבחרת במקום נסיצתה של "נורדיה". תכנית זו ככל התכניות הדומות לה, עוררה תגובות וגרמה לזעזועים — שעוד לא נסתיימו — מבלי שתביא, כמובן, שום תוצאה מעשית ממשית ושום תועלת. כי לא יתואר אשר ה"מכבי" יתן יד להתירה מכווערת וגסה כל כך בגד התנועה הלאומית! אותה מייצגת, "נורדיה" בשדה הספורט!

ולמרות הזמנים הקשים, ולמרות תנאי החרום, נמשכת הפעולה להתפתחותה וחיוקה של קבוצתנו הנבחרת לקראת מסעה לארצות-הברית.

וכאן המקום להזכיר את הפעילים והמפעילים, אשר עושים יום וליילה למען מימוש החלום הגדול הזה, הלא הם: חברי מרכז "נורדיה" ה"ה שבתי גוטנמכר, צבי ואריה לוי, מנתם ליקורמן, שלמה פרלגבר, דוד שכרגולד, אהרן לובה ושמואל בן-עקיבא, ויוסף עליהם, בוועדת הביצוע, ה"ה שלמה בורנשטיין ויוסף אריה.

3

נוער עברי לאומי!

עסוק בספורט
בשורות "נורדיה" -

הרשם ב"מצודת-זאב"

LIFE-STORY...

ואלה תולדות...

המאמן ושחקני קבוצת "נורדיה"
of the TRAINER and PLAYERS of "NORDIA" S.C.

HESS AHARON (L. AYOSH)

הם אהרן (ליוש)

Born in Vienna. 45 years old. Trainer of the "Nordia" Tel-Aviv team, and of the "Betar" team since 1937.

Ex-player of the "Hakoach" Vienna. Played permanently in that team for 15 consecutive years — from 1919 to 1934, when he came to Palestine.

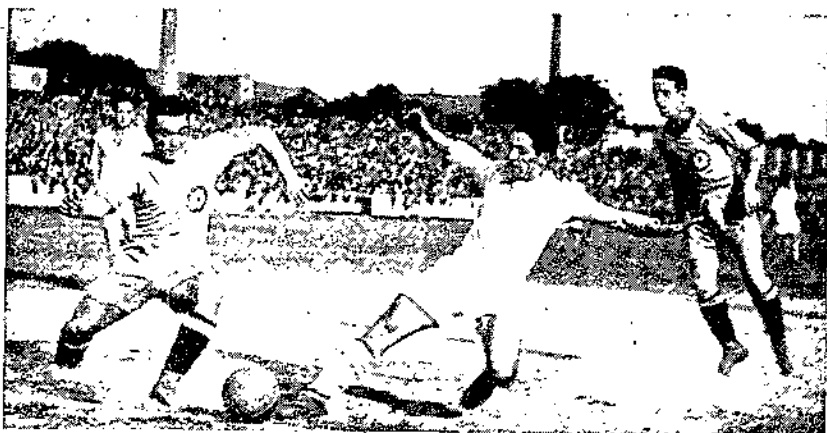
Considered in his time one of the best footballers in Europe. In 1925 was one of the 11 best players of the continent. Played 4 times in the Austrian Selected — in Switzerland, Chechoslovakia, Hungary and Bulgaria. Played 8 times in the Vienna Selected. In his team, "Hakoach" Vienna, he performed successfully almost every part — from full-back to forward. Took part in all tours of "Hakoach" Vienna and thus played in every European country, except Russia and

ילד וינה — בן 45. מאמנה של קבוצת "נורדיה" ת"א ושל קבוצת בית"ר ת"א משנת 1937.

שחקן לשעבר ב"הכח" וינה הר פיע באגודה זו 15 שנים רצופות מ-1919 עד 1934, כאשר עלה לארץ. נחשב בזמנו כאחד מס'בי הכדורגלים באירופה. ב-1925 הכנס לרשימת 11 השחקנים המעולים ביותר ביבשת. ייצג 4 פעמים את נבחרת אוסטריה בשווייץ, צ'כיה, אונגריה ובולגריה.

8 פעמים שחק בנבחרת וינה בקבוצתו "הכח" וינה, מלא בהצלחה כמעט את כל התפקידים ממגן ועד חלוץ. השתתף בכל מסע עונת "הכח-וינה", ועל ידי כך שחק בכל ארצות אירופה, מחוץ לרוסיה ופינלנד. השתתף במסע הנחמון לאנגליה בשנת 1923, ופעמיים השתתף במסע לארצה"ם וקודה בשנים 1927, 1929. גם בארץ השתתף בשני הספורים של

הם ("הכח" וינה) מתפרץ בין שני המגנים של קבוצת "וינה" (בלום וריינר) — שחקני נבחרת אוסטריה ומבקיעי שער.

Hess ("Hakoach" Vienna) passes both "Vienna's" full-backs (Blum and Reiner — members of Austria selected) and scores a goal.

Finland participated in the victorious tour to England in 1923. Twice, in 1927 and 1929, took part in tours to U.S.A. and Canada. Was also with the "Hakoach" team on its two tours to Palestine — in 1924 and 1925, and played with them on these tours in Egypt as well.

Got his football training from the greatest trainers in the world, who trained the "Hakoach" team — Huber of Vienna, Gaskett (an Englishman especially invited to Vienna), Billy Hunter (another English trainer), and Dietrich — ex-player of the "Rapid" team.

As trainer, started attending to the "Betar" Tel-Aviv team when it was still in the second league. As basis of his training he laid down from the very beginning the system of attack he was famous for as player, and with this system the team has achieved great success. Instructed lately the "Nordia" team to play by the "WM" system — the modern system based on attack.

Considers 1940 to be the best year of his team — the year it played for the first time in the first league, though the peak of its achievements was its victorious matches against N.S.C. Cairo and "Hajduk" of Split, Yugoslavia.

SIMON ALFASSI

24 years old. Centre-forward of the "Nordia" Selected, member of the "Nordia" Jerusalem, and trainee of the Jerusalem Betar. Attained much appreciation on the part of all football fans in Jerusalem — Jews, Arabs and English. Played permanently in the selected team of the Jerusalem institutions and was their most prominent player. Is known for his fine head play and technique. His best game was that of Betar Jerusalem against Maccabee Tel-Aviv — a match on the 1946 Cup, played in Jerusalem, which ended with 3:3. He himself shot all 3 goals. Member of the Olympic block and serious candidate for the National Selected.

סימון אלפסי

בן 24, חלוץ מרכזי של נבחרת "נורדיה" שחקן "נורדיה" ירושלים והגיד הכדורגל הבית"רי בירושלים. זכה להערבה רבה מצד כל חרי בני ספורט זה כיהודים, כערבים וכאנגלים. הופיע בקביעות בנבחרת המוסדות בירושלים והיה הבולט שבשחקניה. מצטיין במשחק ראש משובח ובטכניקה יפה.

כטוב שבמשחקיו יש לראות את משחקו בבית"ר ירושלים נגד מכבי ת"א בירושלים. במסגרת משחקו בניע אי"י 1946 שנסתיים בתו"צ 3:3 בו הבקיע הוא עצמו את כל שלשת השערים.

חבר הגוש האולימפי ומועמד רציני לנבחרת הלאומית.

"הכח" שנערכו בשנים 1924, 1925, ובארצות ומן שחקן גם למצרים.

את חנוכו המקצועי ככדורגלן קבל מגורלי המאמנים בעולם, שאמנו את הכחי הלא הם: הובר וינה, גסקט, אנגלי, שהזמן במיוחד לוינה, בילי הנסהי אף הוא מאמן אנגלי ול אחרונה דיטריך, שחקן קבוצת רפיד לשעבר. בתור שחקן הוזרר בעשרות משחקים, אך כמשחק הטוב ביותר בקריירה שלו הוא רואה את המשחק הבדוינה — M.T.K. בודפשט, שהתקיים בורשה ונסתיים בנצחון של 4:0. כשהוא הבקיע שנים מתוך 4 השערים.

כמאמן החל לטפל בבית"ר ת"א כאשר שחקן עוד בליגה השנייה. כיסור בהוראת המקצוע הגיע לכתחילה את שיטה ההתקפה שציינה אותו גם כשחקן. בשיטה זו השיגה קבוצתו הישגים רבים. בזמן האחרון נתן הוראה לנור"דיה לשחק בשיטה ה"WM" השיטה המודרנית, המבוססת אף היא על ההתקפה.

בשנת המשחקים הטובה ביותר של קבוצתו הוא רואה את שנת 1940, השנה הראשונה של המשחקים בליגה הראשונה, אם כי פסגת ההצ'חה עד כה היו הנצחונות על נ.ס.ק. קהיר ו"הידוק" מספלייה יוגוסלביה.

NISSIM ALMALEH

נסיים אלמליה

19 years old. Born in Tel-Aviv. A rising star of Soccer football in Palestine. Plays technically and with consideration. Performs with great success the task of inside-right in the "Nordia" Tel-Aviv team.

Trainee of Betar football. Was the spirit of life in the ranks of the Betar youth team, which has — to a great extent due to him — taken the lead of the youth teams.

Candidate for the Tel-Aviv Selected. His best game is to be considered that of Nordia against Maccabi Tel-Aviv, on the 31st January, when he reached his great success and shot himself 2 very fine goals which brought about the victory of 4:1 for Nordia.

בן 19, יליד תל-אביב, הכוכב העולה בשמי הכדורגל הא"י, שחקן טכני ומחושב, הממלא בהצלחה רבה את תפקידו כמקשר ימני בג'ורדיה.

חניך הכדורגל הבית"רי, היה הרחוק החיה של קבוצת הנער של בית"ר "גילי" שבשנה רבה הודות לו תפסה את המקום הראשון בין קבוצות הנער.

מועמד לנבחרת תל-אביב. כמיצולח ביותר שבמשחקיו יש לראות את הצלחתו הרבה במשחק "גורדיה" נגד מכבי ת"א ב-31.1.48. בו הבקיע בעצמו שני שערים יפים, שהביאו לנצחון של גורדיה בשעור 4:1.

ABRAHAM BOGDANOFF

אברהם בוגדנוב

29 years old. Native of Palestine. Educated at Tel-Aviv.

Was known even at school as fair and capable sportsman, especially in Basket-ball. In 1934 joined the Betar and went on advancing in games, especially basket-ball and football. Played as goalkeeper, full-back and half-back, until he found his right place as forward.

Since the Betar Tel-Aviv team has become famous, he took his honourable place among its most popular players. In his period of glamour he was considered the best player of this country. To-day he is a candidate for the Olympic Palestine Selected and is considered the best right wing in Palestine.

During the war he was nicknamed "tank" by his thousands of fans, because of his sureness of play, physical strength and bomb shots. He was also nicknamed "Spitfire" because of his fast run with the ball, a quality he persists in so far

בן 29, יליד הארץ. קבל את חינוכו בבתי ספר בתל-אביב. הצטיין כבר בביה"ס בספורטאי הגון ובריכוז לת. פרט בכדור סל. עם כניסתו לבית"ר בשנת 1934 המשיך להצטיין במשחקים ובמיחוד בכדור סל וכדורגל. שחק כשוער, מגן, רץ עד שנקבע לו המקום המתאים כחלוץ.

מיום בו החלה קבוצת בית"ר ת"א להתפרסם, חופש הוא מקום מכובד ביותר בין המקובלים שבשחקניה. בתקופת הזהר שלו נחשב לטוב שבין שחקני א"י. כיום הנו מועמד לנבחרת האולימפית והקיצוני הימני המוכשר ביותר בארץ.

בזמן המלחמה כונה בפי אלפי מעריציו הכפוראים בחו"ר "טנק" על משחקו הבטוח, חזק המינוי ובעיסוקו הפצצה שלו וכ"ספיטפיר" על ריצתו המהירה כשהוא מוביל כדור. סגולה השמורה עמו עד היום.

Has been captain of the Betar Tel-Aviv team for years, and is captain of Nordia Tel-Aviv to-day. Is considered most exemplary in his behaviour on the field.

Member of the Tel-Aviv Selected, guest-player of the Jerusalem Selected, member of the Olympic block.

Out of the numerous games in which he distinguished himself, the following 3 games are to be mentioned as the best of his football career: the first game of Betar Tel-Aviv against N.S.C. Cairo, which took place in 1943 at Tel-Aviv and ended in a victory of 3:1, out of which he shot the first and most beautiful goal; the game of Betar Tel-Aviv against Hapoel Tel-Aviv, played within the frame of "Spring Cup" games and concluded with a victory of 3:0, in which game he shot a glorious goal with his head; the famous game against Hajduk, in which he did not shoot a single goal, and yet was the life and spirit of attack on that great day.

שמש כמה שנים קפטן של בית"ר ת"א ועתה משמש קפטן בגורדיה. נחשב כבעל התנהגות למופת במגרש.

שחקן ובחירת תל-אביב, שחקן אורח בבחירת ירושלים. חבר הגוש האולימפי.

בין עשרות המשחקים בהם הצטיין יש לציין במיוחד את שלשה המשחקים הטובים ביותר שבקריירה הכדורגלנית שלו. והם: המשחק הראשון של בית"ר ת"א נגד נ.ס.ק. קהיר בת"א בשנת 1943, שנצתיים בניצחון של 3:1. ובו הבקיע את השער הראשון והיפה ביותר. המשחק של בית"ר ת"א נגד "הפועל" ת"א במסגרת משחקי "גביע אביב", שנסתיים בניצחון בית"ר בתוצאה 3:0. ובו הבקיע שער נהדר ממכה ראש, והמשחק המפורסם נגד היודוק, שאף שלא הבקיע בו אף שער מתוך הארבעה היה הוא הרוח התייה של החלוצים באותו יום גדול.

BIRNBLUM ASHER

25 years old. A player of the "Nordia" Jerusalem team. An exemplary sportsman. An excellent boxer, candidate for the Palestine Championship of his weight. A cautious and clever player. Distinguished himself in a series of games with the "Betar" Jerusalem, where he played as half-back, and the "Betar" Nathanya, where he played some time as centre-half.

בירנבלום אשר

בן 25, שחקן "גורדיה" ירושלים. פורסאי למופת. מתאגרף מצויין ומועמד לאליפות הארצית במשקל קל. שחקן כדורגל ורזי ובנון הצטיין בשורת משחקים של בית"ר ירושלים. בה שחק כרוך צדדי. וביתר נתניה שגם בה שחק זמן מה כרוך מרכזי. הטוב במשחקיו היה בלי ספק משחק האורח ששחק בבית"ר ת"א נגד היודוק מספליס.

GAMBASH ITZHAK

24 years old. Born in Turkey. Got his general and sportive education in Palestine. Started playing football in "Deggel-Zion" Tel-Aviv, from which team he came to "Betar" Tel-Aviv. A steadfast player. Played successfully as half-back and centre-half. As centre-half, played the best game of his career in the

גמבש יצחק

בן 24, יליד טורקיה. את חינוכו הכללי והספורטיבי קבל בארץ. החל לשחק כדורגל בקבוצת "דגל ציון" ת"א. ממנה עבר לשחק לבית"ר ת"א. שחקן חרוץ. מלא בתצלחה את התפקיד של רץ צדדי. רץ מרכזי. כרוך מרכזי שחקן את משחקו הטוב ביותר בעברו הכדורגלני במשחק של בית"ר נגד

famous match of "Betar" against "Hajduk" of Split.

Started training in the "Nordia" team as centré-forward, and did it with obvious success. But is even more successful as half-back in the new system adopted.

היודוק מספליט.

בקבוצת "נורדיה" החל מתאמן כחלוץ מרכזי ובהצלחה בולטת. אולם כרץ צדדי בשיטה החדשה הנהו מצליח עוד יותר.

CAMBASH JACOB

ג'קב יעקב

19 years old. Native of Turkey. A very gifted and promising youth. Took part with great success in the "Betar" youth team of Ramat-Gan, which won with his help the Tel-Hai Youth Cup. At the age of 18 he played in the Betar Selected against the Maccabee Selected, which was the best game of his career.

בן 19, אף הוא יליד טורקיה. צעיר בעל כשרון, המבטיח רבות. ביתר אחיו הכוזרגלנים נכנס לשורות ביתר. בהצלחה רבה השתתף בניצחון ביתר רמת גן, שזכתה בעזרתו בגביע תלחי לנער. שחקן כבר שנבחרת ביתר בגיל 18. כרץ צדדי, נגד ובחרת מכבי והיה זה משחקו הטוב ביותר.

In "Nordia" plays as half-back. Candidate for selected Tel-Aviv.

מאז כניסתו ל"נורדיה" תיאר הוא נחשב כרץ חוקף ובין מועמדי לנבחרת תל-אביב.

SHRAGA GRUNWALD

שרגא גרוינולד

27 years old. Born in Hungary. Ever since he came to Palestine, he played as left wing in Betar Tel-Aviv.

In the match of Betar against Hajduk he has shown his full ability and shot the first goal for his team.

Performs with success the same task in Nordia. A fast runner and clever player.

בן 27, יליד אוגריה. מאז עלה ארצה שחקן בביתר תל-אביב כקיצוני שמאלי.

בהתחרות של ביתר נגד היודוק השף את מלא יכולתו והבקיע את השער הראשון לטובת קבוצתו. ממלא בהצלחה את אותו התפקיד ב"נורדיה". רץ מהיר ושחקן ובון.

DVORIN ARIE

דבורין אריה

Born in Odessa 1917. Came to Palestine as a child and was educated here. As a boy, played football in "Maccabee Hatzair" but being a young Betari, was among those who laid the foundations to football in Betar. Played in the Betar team from its very beginning.

A clever and dependable

נולד באודסה בשנת 1917. לאחר הגיעו בתור ילד, את הנוכח קבל בבתי"ס בארץ. כנער שחקן כדור רגל במכבי הצעיר, וכביתרי צעיר היה ממניחי היסוד לכדורגל בביתר שבקבוצתה שחק מראשיתה. למעשה הנהו הותיק בכדורגל בביתר. שחקן נכון ובריאותיות. מלא בהצלחה רבה את תפקידו כמגן וכרץ.

player. Played very successfully as full-back and centre-half. Participated in the Palestine Selected Team in its game against the Selected Team of Lebanon.

Attained the peak of his ability on two occasions: once in 1940, in the semi-final on the Palestine Cup against the 17th Battery, Haifa, when he played more than half the game as single full-back against a first-rate line of forwards; the second time in 1945, in the game against "Hajduk" of Split, Yougoslavia.

Being one of the most favourite footballers in Palestine, he is known by his nickname "Lonja". Was captain of the Betar team for a long time.

In 1938, during the riots, he joined the Palestine police and served until 1941, when he volunteered for the Jewish Legion.

Was the most popular footballer of the 2nd Jewish Battalion, in which he served as Lance-Corporal, and, became famous in Benghazi and around as most refined footballer among all military units stationed in that vicinity. Before his release from the Army, played in the Selected Team of the Jewish Battalions against the Selected Team of the Egyptian Army, at Tel-Aviv.

As "Nordia" player, he is considered the most clever full-back in Palestine. Besides his capacity as player, he is also trainer of the reserve and youth teams of "Nordia".

מרכזי בתקופה מסוימת. השתתף בנבחרת א"י במשחקי נגד נבחרת הלבנון.

לשיא יכולתו הגיע בשני משחקים: הראשון ב-1940 במשחק חצי הגמר של הגביע הא"י נגד הבטריה 17 חיפה, או שחק למעלה ממחצית המשחק כמגן יחיד נגד שורת חלוצים ממדרגה ראשונה. והשני בשנת 1945 במשחק נגד הידוק מספליט.

כאחד מחביבי הכדורגלים בארץ הגהו מוכר בשם "לוניה". שמש כקפטן בית"ר תקופה ארוכה.

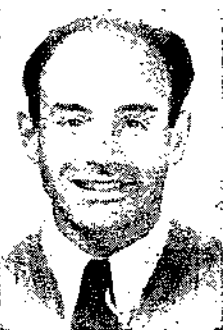
בשנת 1938, בימי המאורעות, נכנס למסגרת בה שרת עד 1941, כאשר נתגייס בארץ לג'ודים העבריים.

היה השחקן החביב ביותר של הבטליון השני, בו שרת כלנס'קורפרי, והתפרסם עד מאד בבנג'וי והסביבה כשחקן המשובח ביותר מהצ'באות שחגו באותו אזור. לפני שחרורו שחק בנבחרת הבטליונים נגד נבחרת הצבא המצרי בתל-אביב.

עמה כשחקן נורדיה הוא נחשב לנבון שבי מיני הארץ. נוסף לתפקידו כשחקן הוא מש מש גם כמאמן לקבוצות המלואים והגער של "נורדיה".

WEINBERGER ERNST
(WERMESH)

The exemplary player of all Palestine footballers. Known by his sportive name of Wermesh. The only one still active of all the international footballers of our teams. 33 years old now. Started his football career 18 years ago, as one of the best youth footballers of Budapest. Reached his peak when playing in the professional selected team of Hungary against the selected team of Rumania, which game ended in the victory of the Hungarian Selected by 3:2. Wermesh played then as left wing

ווינברגר ארנסט (ורמש)

השחקן למופת של כדורגלי הארץ, נודע בשמו הספורטיבי "ורמש". היחידי שנשאר פעיל משורת השחקנים הבינלאומיים שהיו לקבוצותינו השונות. בן 33 כיום. החל בקריירה לפני 18 שנה, כאחד מטובי שחקני הגער של בודפשט. לפסגה הגיע כאשר זכה לשחק בנבחרת הלאומית ההונגרית במשחק

נגד נבחרת רומניה, שבו ניצחו ההונגרים בתוצאה 3:2. ורמש שחק או כקיצוני שמאלי והבקיע לאחרי משחק משובח. את שער הג'ודים

and shot, after a brilliant game, the decisive goal. The press was full of acclaim for his fine and clever way of playing. In Budapest he played at first in the famous F.T.C. team, and then in the M.T.K. when it was at its best.

Ever since he came to Palestine in 1939, he was playing in the Betar Tel-Aviv team. He was the instructor and guide of the famous forward line of the Betar team when it reached the peak of success. In addition to all his other traits as technical player and offensive forward, he became especially famous for his sharp left shots, so very difficult for the opponents' goal-keeper.

For some unknown reason has never been appointed to play in the Palestine Selected. Played very successfully with the Tel-Aviv Selected, when it won against the Budapest Selected in February 1947 at Tel-Aviv.

In "Nordia" he performs with great success the task of inside-left. He is the spirit of life among the forward line of the team and influences the game of the team. Of the most famous games he has distinguished himself in those Betar won against N.S.C. Cairo and Hajduk of Split.

Member of the Olympic block and one of the most serious candidates for the Palestine representation at the Olympic games.

צתון העתונות הללה את משחקו המשובח והמחושב.

בבודפשט שחק תחילה בקבוצה הידועה F.T.C. אחרי כן עבר לשחק ב-M.T.K. לבשוו היתה במיטב הכשר שלה.

מיום נבוא ארצה בשנת 1939, שחק בבית"ר ח"א היה המדריך והמבון של שורת חלוצי בית"ר המפורסמת בפסגת הצלחתה. נוסף על סגולותיו הרבות כשחקן טכני וחלוץ תוקפני התפרסם במיוחד בבטיחות השמאליות החדות והקשות לשער היריב.

לא זכה משום-מה... לשחק בנבחרת א"י. שחק בהצלחה רבה בנבחרת תל-אביב כשזו ניצחה את נבחרת בודפשט בתל-אביב בפברואר 1947.

ב"נורדיה" ממלא בהצלחה את תפקיד המקשר השמאלי, הרוח החיה בשורת החלוצים שבכר בוצה ומעצב משחקה. מהמפורסמים שבמשחקים שבהם הצטיין יש להזכיר את נצחונות בית"ר נגד נ.ס. ק. קהיר והידוק מספליט. חבר הנוש תאולימפי ואחד המועמדים הראויים לייצוג הארץ באולימפיה.

WEISS ISRAEL

22 years old. Joined the "Betar" Tel-Aviv team after his release from the Army. Served in the Jewish Brigade, where he showed his football skill, acquired in the youth teams of Budapest — the place the best footballers of the world come from. In the Brigade team he played as centre-half and distinguished himself in the match the Brigade team played against "Maccabee" of Brussels, won by the Brigade 4:1. Has become especially prominent in the "Nordia" team with the adoption of the "WM" system, in which he successfully performs the part of the "stopper" as centre defender.

בן 22 הצטרף לקבוצת בית"ר ת"א לאחר שהשתחרר מהבריגדה העברית, בה הבליש את יכולתו הכדורגלנית. שלמד בקבוצות הנוער של בודפשט, איתה עזר שהור ציאה מתוכה במיטב כדורגלני העולם. כבריגדה מלא תפקיד של רץ מרכזי והצטיין במיוחד במשחק הבריגדה נגד מכבי ברסל, שנחטף בנצחון יכה של 4:1.

התבלט במיוחד ב"נורדיה" לאחר שהנהנה שיטה ה-W.M. כשנבוא ממלא בהצלחה רבה את תפקיד המסופר, כנגן מרכזי.

יום ישראל

YOMTOV MENASHEROFF

Born in Tiflis 1920. Made his start as sportsman in the "Maccabi Hatzair". Later joined the football team of Betar, and also the ranks of Betar boxers.

A capable and agile player, possessing extraordinary physical strength. Showed his capability in his numerous games with the Betar team, in the ranks of which he attained the peak of his ability in the game against the N.S.C. Cairo in 1943. Played in the Tel-Aviv Selected in the game it won against the Budapest Selected in February 1947.

A boxer with a smashing left. Concluded all his matches victoriously by "knock-out".

יום-טוב מנשרוב

נולד בטיפליס בשנת 1920. אה צעדיו הראשונים כספורטאי החל ב"מכבי צעיר" אך עם המפנה שבא ביחס בית"ר לספורט הש' מרשי נצטרף לשורת שחקני קבוצת הכדורגל בבית"ר ובמאותו יו' תה גם לקבוצת הכוקס.

שחקן מוכשר וזריז, בעל עצמה פיזית יוצאת מנור הרגיל. בין

משחקיו בבית"ר התעלה לשיא במשחקו נגד ג.ס.ק. — קהיר בשנת 1943. שחק בנבחרת ת"א כאשר זו זכתה נגד נבחרת בודפשט בכפרואר 1947.

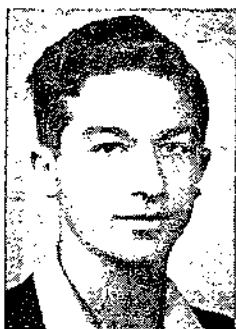
נחשב כמתאגרף בעל מכה שמאלית מוחצת, וסיים את כל הקרבות שלו בנצחון על ידי נוקאאוט.

YEHESEKIEL ISRAEL

25 years old. Member of the Nordia Jerusalem team. Is considered the best technical player in the advance line of his team, as well as among all Jerusalem players. Favourite of the Jerusalem sportsmen. Known by his nickname "Hezkele". Has been greatly liked by the footballgoers from among the military and Government people in Jerusalem. In the final match between the Jerusalem Institutions team and the Services team he contributed greatly to the victory of the Institutions team.

Played in the selected teams of Betar and of Jerusalem, as inside right. Possesses technical and tactical knowledge, clever head play, and a sharp and well-aimed shot.

His best game so far has been that of Betar Jerusalem against Hakoach Tel-Aviv, played in 1946, when he shot 2 very fine goals out of the 3 that brought victory to Betar Jerusalem.

יהזקאל ישראל

בן 25, שחקן "גורדיה" ירושלים. נחשב לחלוץ הטכני ביותר בקבוצתו ובין כל שחקני ירושלים. ילד השעשועים של ספורטאי ירושלים וקרוי בשם החבה "הזקלה". היה חניב ביותר על מבקרי הכדורגל בין אנשי הצבא והשלטון הבריטי בירושלים. בזמנו במשחק הגמר בין מוסדות ירושלים והשרותים הצבאיים, מלא הפקיד ראשי בנצחון המוסדות.

שחקן נבחרת בית"ר ונבחרת ירושלים. מקשר ימני בעל סגולות טכניות וטקטיות. משחק נבון של ראש ובעיטה מכוונת וזזה. שחק בקביעות בקבוצת חברת האשלה, שזכתה לא פעם בנביץ המוסדות. הודות לו

משחקו הטוב ביותר עד כה היה בנצחון שהושג ע"י בית"ר ירושלים נגד הכח ת"א בשנת 1946, ובו ירה בעצמו שני שערים יפים, מתוך השלושה שהביאו לנצחון.

SAMUEL LICHTENSTEIN

25 years old. Trainee of Betar football. In his youth played in the youth team of Betar Tel-Aviv. In 1940 he joined the British Navy and served for 5 consecutive years. Was considered one of the best players of the Navy in the Middle East. Upon discharge he returned to Betar Tel-Aviv, and now plays in Nordia Tel-Aviv. One of his best games was when he played in the Betar Selected against Maccabee Selected in May 1947, which match ended in 3:3. Plays full-back and centre-forward.

שמואל ליכטנשטיין

בן 25. חניך הספורגל הבית"רי. שחק בנעוריו בנער בית"ר ת"א. בשנת 1940 התגייס לצי הבריטי וזכו שרת חמש שנים ודפופות. נחשב לאחד מסובי השחקנים ביחידות הצי במזרח התיכון. לאחר שחרורו חזר לשחק בבית"ר ת"א ועתה ב"נורדיה". אחד ממשיחקי הטובים ביותר יש לציין את הופעתו בנבחרת בית"ר נגד נבחרת מכבי במאי 1947. שנסתיים בתיקו 3:3. ממלא תפקיד של מגן וחלוץ מרכזי.

FUCHS ZVI

30 years old. Of the "old-timers" of Palestine football. Member of the Palestine Selected, with which he has played in Greece on the World Cup. Took part in the tour of Maccabee Palestine to Australia, where he has played with the greatest success. Was in his time the best centre-half of Palestine. A very useful technical player. Plays in Nordia as half-back and back and performs his duty most devotedly. His best game was in Australia, when the Maccabee team won against the Australian Selected by 2:0. He was then the best of the 22 players on the field and was acclaimed by all Australian papers.

ז'בי פוקס

בן 30, מותיקי השחקנים בארץ. שחקן נבחרת א"י. ייצג אותה ביוון במסגרת משחקי הגביע העולמי, השתתף בנסיעת מכבי א"י לאוסטרליה ושחק עם בהצלחה רבה. היה בזמנו הרץ המרכזי הטוב ביותר בארץ, שחקן טכני מועיל. משחק ב"נורדיה" כרץ צדדי וכמגן, וממלא את תפקידו בנאמנות. משחקו הטוב ביותר בקריירה הספורגלנית היה באוסטרליה, כאשר נבחרת אוסטרליה נוצחה ע"י "מכבי" בשעור 2:0, והוא היה אז הטוב בין 22 השחקנים, וזה לבקורת יפה בכל העתונות האוסטרלית.

SHOULMAN SELI

Born in Riga 1921. Goal-Keeper for "Hakoach" Riga. Came to Palestine in 1945 and played for "Maccabee", with little success. Upon joining "Nordia" he devoted himself to intensive training by Mr. Hess and perfected his style. He attained the peak of his ability in the match against "Mac-

שולמן סלי

נולד בריגה בשנת 1921. הגן על שערה של קבוצת "הכח" ריגה. לארץ הגיע בשנת 1945, ונבט לשחק בשורות המכבי ולא הצלחה יתר. עם כניסתו ל"נורדיה" התל להתמסר למשחק ועל ידי האמונים של המאמן הס, שכלל את משחקו והגיע לשיא יכולתו. עד עתה במשחק

cabec" Tel-Aviv on the 31st January. Was then acclaimed by the press as one of the best goalkeepers of this country.

נגד מכבי ת"א ב-31 לינואר כאשר העתונות השבחה אותו כבר כאחד השוערים הטובים ביותר בארצנו.

STERN SHIMON

23 years old. Member of the Nordia Jerusalem team and the driving force thereof. Plays very successfully as centre-half. Played many times in the Jerusalem Selected, as well as in the Betar Selected. His best game was the one Nordia Jerusalem won against Hapoel Jerusalem in October 1945.

שמרון שטרן

בן 23. שחקן "נורדיה" ירושלים והכח המניע של קבוצתה. ממלא בהצלחה רבה את תפקיד הרץ המרכזי. הופיע פעמים רבות כשחקן בנבחרת ירושלים והשתתף בנבחרת בית"ר. כמשחקו הטוב ביותר אפשר לציין את המשחק בו נצחה נורדיה ירושלים את הפועל ירושלים, באוקטובר 1945.

SHKHINIK DAVID (DOLA)

21 years old. A young player, trainee of the Betar. Played successfully in the "Betar" Tel-Aviv team for the past two years. With the new system lately adopted by "Nordia", he became very prominent and showed himself as fully adapted to his part as half-back, serving both defence and attack. Member of the Olympic block. Took part in the Selected Team of Betar. His best game so far has been the game against "Hapoel" Tel-Aviv, played in November 1947, which ended with a victory of 2:1 for "Nordia".

דביר שחניק (דולה)

בן 21. שחקן צעיר. חניך הכדור גל הבית"ר. בשנתיים האחרונות שחקן בהצלחה בבית"ר ת"א. בשיטת המשחק שהונהגה לאחר רונה ב"נורדיה" נתבלט עוד יותר בתפקידו כרץ צדדי המשמש לתפקידי הגנה והתקפה כאחת. חבר הגוש האולימפי. השתתף בנבחרת בית"ר. משחקו הטוב ביותר בתקופת הגאות שלו עד כה היה המשחק נגד "הפועל" ת"א בסוף נובמבר 1947, שנסתיים בניצחון של 2:1 לנורדיה.

26 years old. An old footballer. Started his football career in the Deggel-Zion Tel-Aviv team. Went over to Betar Tel-Aviv and played with success as right full-back. A player with no special glamour, but very energetic and stubborn.

His best game so far has been the great success he achieved in the match between Nordia Tel-Aviv and Hapoel Tel-Aviv on the 22nd November 1947, which ended in Nordia's victory by 2:1. He then contributed greatly to this victory, by his stubborn and energetic play.

בן 26. כדורגלן ותיקי החל את משחקיו בקבוצת "דגל ציון" תל-אביב ועבר לבית"ר ת"א ומלא בה כחצי לזה תפקידו כרץ ימני. שחקן ללא הברקות מיוחדות, אך עקשן ובעל מרץ.

כמשחקו הטוב ביותר נחשבת עד כה הצלחתו כמשחק של גורדייה ת"א נגד הפועל ת"א ביום 22

לנובמבר 1947 שנסתיים בנצחון גורדייה 2:1. הוא תרם רבות לנצחון זה ע"י משחקו העקשני והמרץ.

SHNEUR ITZHAK

שניאור יצחק

The most gifted full-back in Palestine. Possesses great ability in this sport. 22 years old, trainee of the Betar in football. Member of the Olympic block, player of the Tel-Aviv Selected, backed Betar in the most difficult games the team has played in the last years.

British soccer-football specialists, which saw him playing against the "Wanderers" on the Maccabia Stadium, stated him to be the best football player in Palestine and one who could have played an important part among British professionals.

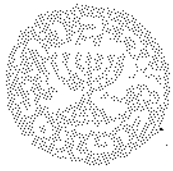
The best game of his football career, in which he has shown all his ability, was undoubtedly that of the famous match against "Hayduk" of Split. He also distinguished himself in the important match of Tel-Aviv against Budapest, which was won by Tel-Aviv, thanks to its brilliant defence.

המגן הכשרוני ביותר של איי צעיר ברוך-כשרון בענף ספורט זה. בן 22, חונך בית"ר ותלמידה גם בכדורגל. חבר בגוש האולימפי. שחקן נבחרת תל-אביב, מגן בית"ר במשחקים הקשים ביותר שהיו לה בשנים האחרונות.

מומחים בריטיים לכדורגל, שראו את משחקו נגד ה"וונדררס" באיץ טרין "המכביה", ראו בו את הטוב בשחקני איי, וכשחקן שיכול היה למלא תפקיד חשוב בין הפרופסיונלים הבריטיים.

משחקו הטוב ביותר בקריירה הכדורגלנית, בו חשף את כל יכולתו, הוא ללא ספק המשחק המפורסם נגד הידוק מספליט. בן הצטיין במשחק החשוב תל-אביב - בודפשט, שנסתיים בנצחון תל-אביב, תודות להגנתה המוצלחת.

טבלאות משחקי בית"ר תל-אביב

מאז עלתה לליגה א'

עונת 1939/40

תוצאות	נגד	תאריך
ליגה 1:0	מכבי נס'ציונה	6.4.40
ליגה 0:3	הפועל ת"א	11.4.40
גביע א"י 0:1	הבסריה 17	20.4.40
ליגה 0:0	הכח ת"א	4.5.40
ליגה 2:4	הפועל חיפה	11.5.40
גמר גביע א"י 1:3	מכבי ת"א	18.5.40
ליגה 0:4	הפועל הרצליה	1.6.40
ליגה 0:9	אבשלום פ"ת	8.6.40
ליגה 0:3	אבשלום פ"ת	15.6.40
ליגה 2:0	מכבי ת"א	22.6.40

תוצאות	נגד	תאריך
0:1	מכבי ת"א	30.12.39
8:0	מכבי ת"א	13.1.40
0:7	מכבי ר"ל	20.1.40
0:9	מכבי נס'ציונה	3.2.40
1:0	הפועל ת"א	10.2.40
1:4	קב' צבאית רח'	17.2.40
2:4	הפועל חיפה	24.2.40
0:3	אבשלום פ"ת	9.3.40
0:3	הפועל חיפה	16.3.40
0:7	הפועל הרצליה	30.3.40

עונת 1940/41

תוצאות	נגד	תאריך
2:0	מכבי נתניה	25.1.41
מגן הארץ 1:1	דגל ציון	1.2.41
1:2	מכבי פ"ת	8.2.41
מגן הארץ 3:1	מכבי רחובות	15.2.41
מגן הארץ 0:3	הכח ת"א	22.2.41
מגן הארץ 0:3	מכבי נס'ציונה	8.3.41
1:0	נבחרת חה"ת	29.3.41
מגן הארץ 1:2	משטרת שרונה	5.4.41
	הפועל ת"א	15.4.41
1:0	(נבחרת) יום החיל	
2:6	מכבי פ"ת	17.4.41
1:0	מכבי ר"ל	14.4.41
מגן הארץ 1:2	מכבי ר"ל	3.5.41
מגן הארץ 1:3	מכבי פ"ת	10.5.41
מגן הארץ 0:3	הכח ת"א	17.5.41
מגן הארץ 1:1	מכבי ת"א	21.6.41
מגן הארץ 1:3	דגל ציון	28.6.41

תוצאות	נגד	תאריך
3:1	מכבי נס'ציונה	7.9.40
4:1	מכבי רחובות	21.9.40
1:5	מכבי ר"ל	28.9.40
2:2	מכבי רחובות	5.10.40
1:0	מכבי ת"א	15.10.40
3:3	מכבי אבשלום	19.10.40
0:4	מכבי ת"א	23.10.40
2:3	משטרת שרונה	26.10.40
	נבחרת ו"צ-	2.11.40
0:3	רחובות	
מגן הארץ 2:5	מכבי ו"צ	16.11.40
מגן הארץ 2:1	דגל ציון	23.11.40
מגן הארץ 2:2	מכבי ת"א	30.11.40
מגן הארץ 0:0	מכבי רחובות	7.12.40
מגן הארץ 1:5	מכבי ר"ל	14.12.40
מגן הארץ 2:5	משטרת שרונה	11.1.41
2:5	קב' מר יונג	18.1.41

עונת 1941/42

תוצאות	נגד	תאריך
ליגה 1:2	מכבי נס'ציונה	29.11.41
ליגה 3:2	הפועל ד"ג	6.12.41
ליגה 4:1	מכבי ת"א	13.12.41
ידידותי 3:2	מכבי פ"ת	10.1.42
ליגה 3:5	הפועל ר"ל	7.2.42
גביע א"י 1:5	איטלמיק חיפה	14.2.42
גביע א"י 0:3	אבשלום פ"ת	14.3.42
ליגה 2:3	הפועל הרצליה	21.3.42
	הומונטמן	28.3.42
0:3	בירות	

תוצאות	נגד	תאריך
2:2	מכבי ר"ל	6.9.41
2:3	הפועל חיפה	20.9.41
1:1	דגל ציון	27.9.41
3:7	הפועל פ"ת	4.10.41
2:2	הפועל ת"א	6.10.41
	הומונטמן	11.10.41
1:4	ירושלים	
2:2	נ.מ.ס. יפו	25.10.41
4:2	הפועל ת"א	1.11.41
2:0	מכבי רחובות	21.11.41

תוצאות	נגד	תאריך
3:2	בבחרת נתניה	23.5.42
1:3	מכבי ניצ	7.6.42
6:1	מכבי ר"ל	13.6.42
	הבריטניה	14.6.42
4:6	הפולניה 1	
1:0	הפועל ת"א	21.6.42
0:3	מכבי רחובות	28.6.42
1:12	מכבי חיפה	6.7.42

תוצאות	נגד	תאריך
0:4	ג.ס.ק. יפו	4.4.42
0:1	מכבי ניצ	11.4.42
	חצי גמר	
4:1	מכבי ת"א	18.4.42
	מכבי אהשלום	25.4.42
0:2	פתח תקוה	
1:4	מכבי ר"ל	9.5.42
4:6	הפועל ר"ג	16.5.42

עונת 1942/43

תוצאות	נגד	תאריך
1:3	בית"ר פ"ת	20.2.43
	קבוצה צבאית	21.3.43
0:5	רמת-גן	ידידותי
3:1	חנדררס	29.3.43
	שבאב אל ערב	3.4.43
0:2	חיפה	ידידותי
1:5	אבשלום פ"ת	10.4.43
1:5	הפועל חיפה	17.4.43
1:3	נבח' ירושלים	23.4.43
0:2	מכבי ירושלים	26.4.43
1:3	הגודר העברי	8.5.43
	הראשון	1943
1:3	מכבי ר"ל	29.5.43
	הפועל ת"א	5.6.43
	מכבי נס-ציונה	25.6.43
0:2	הפועל ת"א	2.7.43
	הפועל ר"ג	10.7.43

תוצאות	נגד	תאריך
2:1	דגל ציון ת"א	5.9.42
	בבחרת הצבא	19.9.42
1:1	הפולני	ידידותי
	הומנטמן	3.10.42
4:3	ירושלים	ידידותי
0:4	המעומפים א"י	ידידותי
2:4	מכבי פ"ת	ידידותי
	המהנדסים	7.11.42
0:2	המלכותיים	ידידותי
0:1	שבאב אל ערב	ידידותי
	Y.M.C.A.	29.11.42
4:5	ירושלים	ידידותי
0:2	נבח' ירושלים	ידידותי
	יעל, קבוצה	12.12.42
	צבאית	26.12.42
1:4	מכבי ת"א	ידידותי
1:3	מכבי רחובות	ידידותי
5:3	מכבי הכח	ידידותי
1:4	ההנדסים	ידידותי
4:7	מלכותיים חדרה	ידידותי

עונת 1943/44

תוצאות	נגד	תאריך
1:4	הפועל ר"ג	1.4.44
0:3	הפועל ת"א	8.4.44
3:1	חנדררס	16.4.44
1:5	הפועל הרצליה	28.4.44
0:3	קורניטיאנס	6.5.44
0:3	מכבי ת"א	13.5.44
0:3	מכבי ר"ל	20.5.44
1:3	מכבי נס-ציונה	27.5.44
4:1	מכבי רחובות	28.5.44
1:5	הפועל רחובות	3.6.44
2:2	הפועל פ"ת	10.6.44
1:9	הפועל ר"ל	24.6.44
1:4	הכח ת"א	1.7.44
3:2	הפועל חיפה	15.7.44

תוצאות	נגד	תאריך
1:3	ג.ס.ק. קהיר	28.8.43
2:0	ג.ס.ק. קהיר	2.9.43
1:4	ג.ס.ק. קהיר	5.9.43
1:3	מכבי רחובות	25.12.43
0:3	בית"ר ירושלים	1.1.44
	קורניטיאנס	29.1.44
3:3	מצרים	בינלאומי
3:5	בית"ר ר"ג	ידידותי
2:11	קבוצה צבאית	ידידותי
1:5	מכבי נתניה	ליגה מלחמתית
2:5	בית"ר פ"ת	ידידותי
2:4	מכבי פ"ת	ליגה

עונת 1944/45

תוצאות	נגד	תאריך
		24.2.45
		3.5.45
ידידותי	מכבי נתניה	3:3
ליגה	מכבי ר"ל	0:3
בינלאומי	O. C. P. דמשק	1:2
	נבחרת מכבי	15.4.45
ידידותי	בדרום	1:1
ידידותי	מכבי ת"א	1:3
ליגה	מכבי נס'ציונה	0:3
בינלאומי	הידוק ספליט	2:4
ידידותי	מכבי רחובות	2:7
ידידותי	מכבי נתניה	3:3
ידידותי	מכבי ר"ל	1:5
ליגה	מכבי רחובות	0:2
	הצבא האיטלקי	2:2
ליגה	הפועל רחובות	2:4
ליגה	הפועל ר"ל	0:3

תוצאות	נגד	תאריך
ידידותי	מכבי רחובות	1:3
ידידותי	מכבי ת"א	3:4
ידידותי	מכבי ר"ל	0:6
ידידותי	מכבי רחובות	1:2
ידידותי	מכבי נס'ציונה	2:5
	סרקל טיס	5.11.44
בינלאומי	בירות	1:5
	נבחרת סרקל	12.11.44
בינלאומי	טיס והצבא	5:1
	נבח' הומוסמן	13.11.44
בינלאומי	סוריה והלבנון	0:0
ליגה	הכח ת"א	1:4
ליגה	הפועל רחובות	0:2
ליגה	מכבי ר"ל	2:2
ליגה	הפועל רחובות	2:5
ידידותי	בית"ר ירושלים	1:6
ידידותי	בית"ר ירושלים	0:4

עונת 1945/46

תוצאות	נגד	תאריך
ידידותי	הכח ת"א	2:5
ידידותי	מכבי רחובות	1:2
ידידותי	מכבי ת"א	1:3
ידידותי	מכבי פ"ת	1:4
ידידותי	מכבי נתניה	0:1
בינלאומי	מכבי נ"צ	3:2
בינלאומי	מכבי נ"צ	1:0
ידידותי	מכבי חיפה	2:4
ידידותי	מכבי נתניה	3:3
ידידותי	מכבי רחובות	0:2
ידידותי	מכבי ר"ל	2:2

תוצאות	נגד	תאריך
	נבחרת הצבא	22.9.45
ידידותי	האיטלקי	1:3
ידידותי	בית"ר נתניה	0:5
ידידותי	צבא בויטי 65	1:3
ידידותי	מכבי ת"א	4:0
	קבוצה צבאית	27.10.45
ידידותי	179	1:2
ידידותי	בית"ר ירושלים	1:1
ידידותי	בית"ר פ"ת	1:6
ידידותי	בית"ר ר"ל	3:4
ידידותי	מכבי רחובות	3:3
ידידותי	מכבי ר"ל	3:7

עונת 1946/47

תוצאות	נגד	תאריך
ליגה	מכבי נ"צ	3:4
ליגה	הפועל הרצליה	0:10
ליגה	הפועל ר"ל	1:4
ידידותי	מכבי נתניה	0:3
ליגה	הפועל רחובות	0:3
	M.T.K.	29.1.47
בינלאומי	בוודסט	4:3
ליגה	מכבי נתניה	1:1
ליגה	הפועל ת"א	0:1
ליגה	הפועל ר"ג	1:5
ידידותי	מכבי ת"א	4:1
ליגה	הפועל חיפה	1:4

תוצאות	נגד	תאריך
ידידותי	נבחרת בית"ר	3:6
ידידותי	מכבי נתניה	1:2
ידידותי	מכבי נס'ציונה	3:0
ידידותי	מכבי רחובות	2:3
ידידותי	מכבי ת"א	1:0
ליגה	מכבי רחובות	3:7
ליגה	מכבי נתניה	0:0
ליגה	הפועל חיפה	2:5
ליגה	מכבי ר"ל	1:4
ליגה	הפועל ר"ג	1:4
ליגה	מכבי פ"ת	0:3
ליגה	הפועל פ"ת	1:2

תאריך	נגד	תוצאות
5.4.47	מכבי פ"ת	2:2 ליגה
12.4.47	מכבי ר"ל	1:6 ליגה
19.4.47	הפועל החובות	1:5 ליגה
26.4.47	מכבי ג"צ	2:4 ליגה
3.5.47	הפועל ר"ל	0:4 גביע א"י
10.5.47	מכבי החובות	2:7 ליגה
17.5.47	הפועל פ"ת	2:3 ליגה
24.5.47	הפועל הצפון	
	תל-אביב	1:6 גביע א"י
31.5.47	מכבי ת"א	1:2 ליגה
7.6.47	הפועל פ"ת	0:2 חצי גמר גביע
14.6.47	הפועל ר"ל	1:4 ליגה
21.6.47	בית"ר ירושלים	1:2 ידידותי
28.6.47	מכבי ת"א	3:3 גמר גביע א"י

טבלת משחקי "נורדיה" בעונת 1947/48

תאריך	נגד	תוצאות
13.12.47	מכבי פ"ת	3:4 ליגה
20.12.47	מכבי פ"ת	4:2 ידידותי
19.1.48	מכבי ר"ג	0:7 ידידותי
24.1.48	מכבי פ"ת	0:2 ידידותי
31.1.48	מכבי ת"א	1:4 ידידותי
7.2.48	בנחרת נתניה	1:1 ידידותי
21.2.48	הפועל הצפון	0:6 ליגה
28.2.48	מכבי ת"א	2:2 ידידותי
13.3.48	מכבי פ"ת	1:2 ליגה
3.4.48	מכבי ת"א	2:2 ידידותי
10.4.48	הפועל פ"ת	1:2 ליגה

תאריך	נגד	תוצאות
6.9.47	מכבי נתניה	1:1 ידידותי
27.9.48	נורדיה	
	ירושלים	4:9 ידידותי
11.10.47	מכבי חדרה	4:6 ידידותי
25.10.47	מכבי חיפה	2:1 ידידותי
1.11.47	הפועל הצפון	1:2 ליגה
8.11.47	הפועל ר"ג	2:2 ליגה
15.11.47	מכבי חיפה	0:3 ליגה
22.11.47	הפועל ת"א	1:2 ליגה
29.11.47	מכבי ג"צ	1:3 ליגה
6.12.47	הכח ת"א	2:6 ידידותי

סיכום תוצאות משחקי בית"ר בשמונה שנות ליגה א'

עונה	משחקים	נצחו	הפסידו	תיקו	מספר שערים
1939/40	20	15	4	1	18:65
1940/41	32	19	7	6	43:76
1941/42	31	18	9	4	61:94
1942/43	28	22	4	2	37:85
1943/44	25	19	4	2	36:94
1944/45	28	21	1	6	37:95
1945/46	21	14	3	4	34:62
1946/47	36	28	4	4	50:123
סה"כ 8 שנים	221	156	36	29	316:694

סיכום משחקי "נורדיה" ת"א בעונת 1947/48

(עד תאריך הזמנת החוברת)

33:69	5	2	14	21
-------	---	---	----	----